DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyasi, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

7-6-1971

114

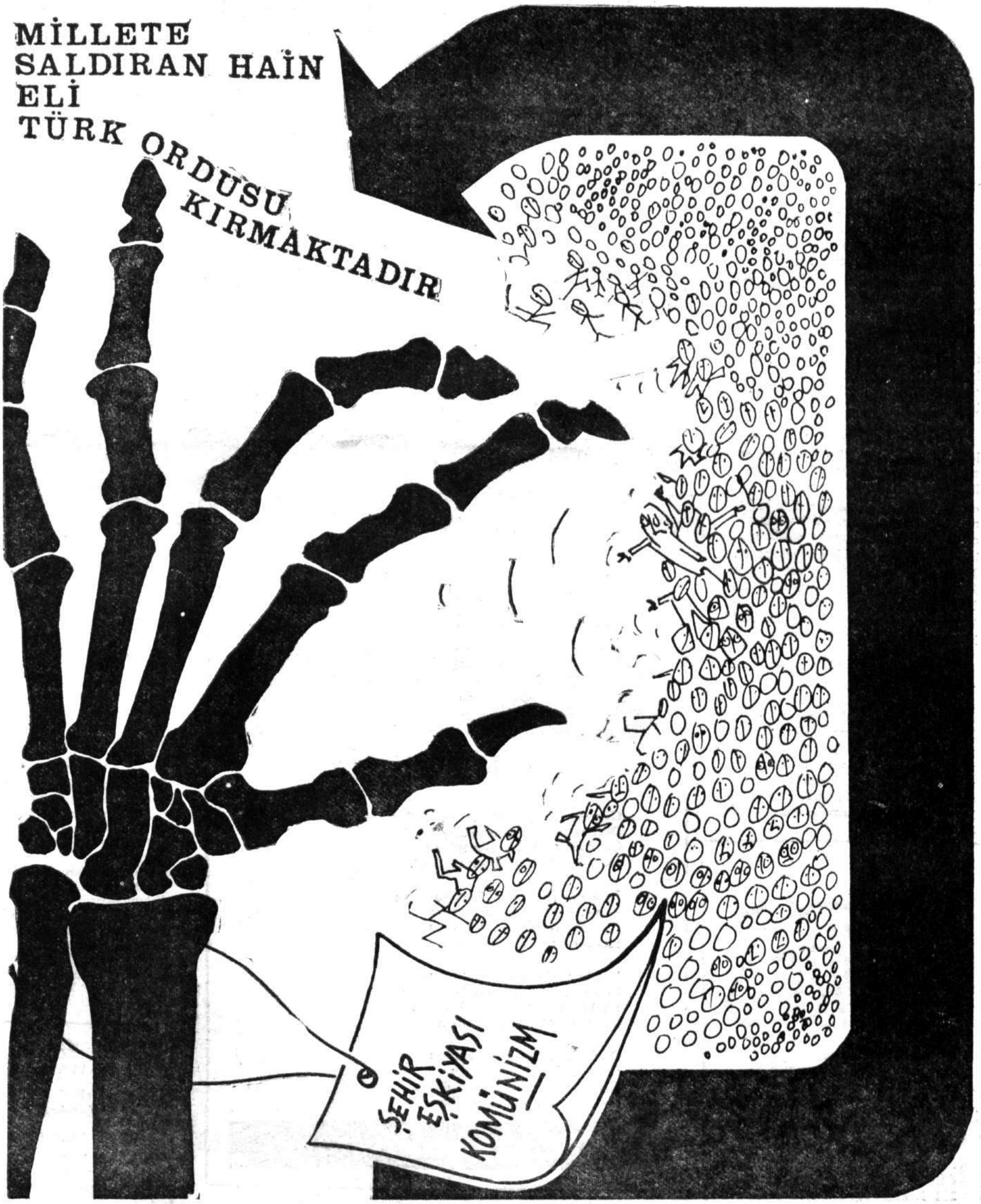

SELÂM

KEDİLER VE ÇUKUR KAZICILAR

Son bir kaç gündür, milletin yüreği, bir küçük kızın yüreği ile beraber çarptı. Heyecanlandı, korktu. Ümit etti.

Ve de herkes halini, dili döndüğünce ifade etmeğe çalıştı. Sayın yazarlarımızın duyguları ise, şöyle söylemek gerek galiba; kimininki ta o tek yürekten gelme; içten, çırpıntılı. Kimininki ise; kaleminin ucuna takılı, iğreti. Öbürlerine özentidir, diyemiyeceğim. Vicdan azabı mı? — Sanki vicdanları varmış gibi, düşündüğüm şeye bakın!— Hayır. Çok özür dilerim; kedilerin yaptıkları kabahati örtmeleri misalı, kirleterek açtıkları çukuru, toprakla örtme telâşıdır bu!

Nasıl da kıraldan çok kıralcı, arslandan çok arslan kesilip, ver yansın ettiler! Neredeyse; bir kaç yıldan beri tehlikeyi işaret etmekten, kalemleri aşınan; «Memleket elden gidiyor» diye bağırmaktan sesleri kısılan. «Yahu etmeyin eylemeyin siz de vatandaş sayılırsınız, böylesi ucuz bir moda için ucuzlamayın. Bu modanın arkasında hıyanet gizlidir. Milleti bölücü, toprağı parçalayıcı pis bir gaye yatmaktadır» diye söyleyenlerin; «Aman, diyesi geldi, ne de güzel yazmış adam!»

O ne parlak cümleler kuzum, sanırsınız adamın ta can evinden kopup geliyor! O ne öfke efendim: inanırsınız, adam o çukuru kazıcılardan değil! Her bir yazısında, yorumunda, fikrinde zikrinde, duruma göre hafif ya da parlak yeşil ışık yakmamış sola.. Sol'un arkasını sıvazlamamış. Halk Kurtuluş Ordusuna, Dev Genç'e hiç o değilden, üstü kapalı nasihatler vermeğe çalışmamış!

Hey Tanrım, sen bilirsin!

Yalnız yazarlar mı, diyeceksiniz, kaç zamandır solcu olmakla övünen, «Ah Deniz Gezmiş bizim eve gelse de, saklasak» diye kıvrananlara da bir hâl oldu! Hoş canım, hoş vaziyet! «Şehir eşkiyaları.. caniler.. falan filan..» Küfürlerin bini, bir paraya! Yalnız dikkat ediyor musunuz, küfür müfür, yine de bir takım küçük isimlerle çağrılıyorlar o kişiler, asıl kimlikleri ile değil. Yani, bu halk kurtuluş, Dev Genç vs. gibi örgütler komünist örgütleridir. Bu gençler komünisttir ya da komünistlerin âleti olmuşlardır, diyen az.

Neredeyse teferruat, aslı silecek,

Küfür ve nefret kalaablığında, adamların memleketi satma gayeleri unutulup, yalnız gayeye yönelen eylemleri; banka soyma, adam kaçırma, hattâ katil gibi âdi suçları kalacak hatırda.

Bu da saf heyecanların dışında, bir çukur örtme taktiği sayılabilir tabiî.

Sahi, kedilerin ..... dedim, bir paye verdim bu çukur kazıcılara. Gerçi hayvandır kedi, «nankördür» de derler amma katiyyen ekmeğini yediği sahibini arkadan vurmağa kalkmaz. İçin de beslendiği, ısındığı, büyüdüğü yuvayı satmayı, hele alıcılara, «Ha buyur, senin gelmeni temin edeyim, fakat gelince beni yerimden etme» demeği aklından bile geçirmez. Ondan kurtulmak için, üç günlük yola atsanız, yürür dolaşır gelir, bulur sizi. Yeni yuva aramayı düşünmez. Cümle kedilerden özür dilemeliyim! Fakat aklıma onların, o hareketinden daha uygun bir misal gelmedi, şu kirletip açtıkları çukuru örtmeğe çalışan kişilere baktıkça, yazdıklarını okuyup, dinledikçe.

Emine Işınsu

HAFTA'nın portresi

Orgeneral

Faik TÜRÜN

Bu hafta porte olarak İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Faik Türün'ü seçmemiz sebepsiz değildir.

Komünist anarşistlere karşı şuurlu ve dinamik bir şekilde hareket eden Türün Paşa, icraat ve faaliyeti ile bütün Türk Milleti'nin gönlünü kazanmıştır. İstanbul gibi anarşistlerin kol gezdiği, 3 milyonluk bir şehirde nizam ve otoriteyi kurmak, tesis etmek gerçekten güç bir iştir. Dinamik ve soğukkanlı olduğu kadar, şuurlu olan Faik Türün Paşa, her gittiği yerde halkın büyük sempatisi ile karşılanıyor, yapılan sevgi gösterisine de «vazifeme büyük bir şuur ve anlayışla devam edeceğim» diye cevap veriyordu.

Org. Faik TÜRÜN
«Herşey Devlet için»

III. Ordu komutanlığından I. Ordu Komutanlığına getirilen Türün Paşa Sıkıyönetimin ilânını müteakip, İstanbul, İzmit, Adapazarı ve Zonguldak Sıkıyönetim Komutanı olmuştur.

Hususî hayatında hoşsohbet, sempatik, alçakgönüllü olan Türün Paşa, vazifesinde son derece disiplinli, ciddi ve soğukkanlıdır.

İki komünistin Birbaşı Dinçer Erkan'ın kızı Sibel Erkan'ı rehin tutmaları üzerine gösterdiği başarı her türlü takdirin üstündedir.

Faik Türün Paşa'ya Türkiyenin dörtbir tarafından sevgi ve bağlılık telgrafları gönderilmektedir. Paşa'ya Almanya'daki komünist «Bizim Radyo»nun devamlı olarak hücum ettiği ve Türkiye'deki komünistlere yıpratılması için devamlı talimatlar verdiği hatırlanırsa komünistlerin ve anarşistlerin hedeflerinden biri olduğu açıkça görülür.

Miliyetçi bir asker olan Faik Türün Paşa bir konuşmasında «Türk Milletine hizmete devam edeceğim. Memleketimizi anarşist komünistlerden temizliyeceğim» diyerek şuurlu hareketinden örnek vermiştir. Nitekim kızıl cânilerin kaçırdıkları ve Sibel Erkan'ı rehine olarak tuttukları sırada Maltepe'ye gelerek, bir pikabın üzerinde halka hitaben şu konuşmayı yapmıştır:

«Sayın Maltepeliler! Bildiğiniz gibi iki cani, küçük bir kız çocuğunu rehine tutmaktadırlar. Canilerin ellerinde otomatik silâhlar olup, 200 metreye kadar etkilidir Kız çocuğunun hayatı bizim için önemli olduğundan zor kullanmıyacağız. Canileri er veya geç ölü veya diri olarak ele geçireceğiz.»

Faik Türün Paşanın bu sözlerini orada toplanan binlerce insan dakikalarca alkışlamış, yaşa! varol! diye tezahüratta bulunmuşlardır.

Aşırı solcuların Faik Türün Paşaya el altından hücum etmelerinin gerçek sebebi de budur. Çünkü Faik Paşa milliyetçidir. Çünkü Türün Paşa anarsistleri ve komünistleri temizlemektedir.

POLİGON

GÜNEY İLLERİ

Gök mavi, dağlar ak, ovalar yeşil
Dört mevsim baharda güney illeri
Çiğ düşmüş çiçekte gün ışıl ışıl
Bir sarı, bir mordur güney illeri.

Yollar kıvrım kıvrım iner yokuştan
Köpüklü suları döküllür taştan
Kuşları çiçekten, çiçeği kuştan
Seçilmeyen yerdir güney illeri.

Dağılır yaylanın boz dumanları
Eğilir yıldızlar öper çamları
Bir başka alemdir yaz akşamları
Güzelleri boldur Güney illeri:

Oradadır ozanın gönül bolluğu
Sevgi sıcak, aşk buğu buğu
Gerçek yiğitlerin harman olduğu
Essiz bir diyardır güney illeri

Abdürrahim Karakoç

AYLIK ÜLKÜCÜ FİKİR VE SANAT DERGİSİ ÇIKTI... İSTEYECEĞİNİZ ADRES: POSTA KUTUSU 211 KIZILAY/ANKARA

KOMÜNİZMLE SAVAŞ

Yazan : Prof. Remzi Oğuz Arık

Fiyatı : 5.— Lira

P.K. 284
Bakanlıklar
ANKARA

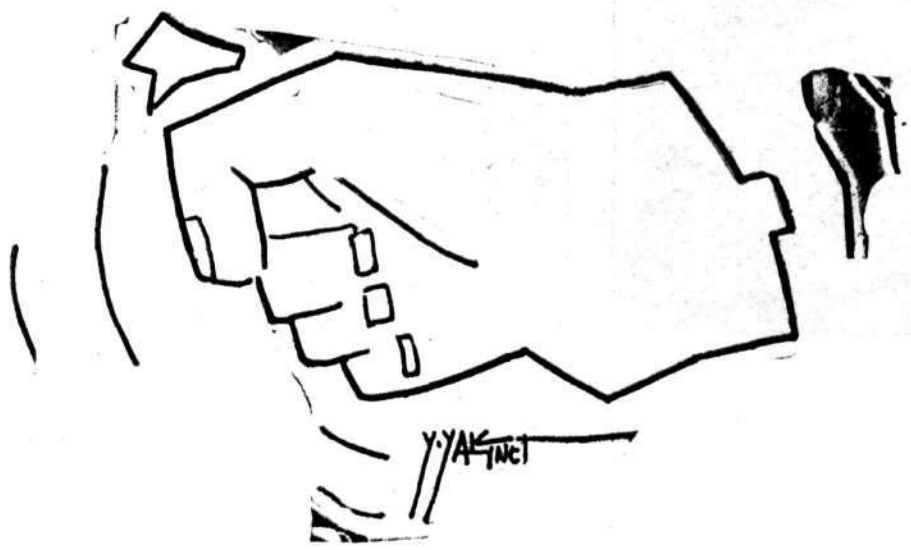

YAZISIZ

..Ya akıl hocaları

BAŞYAZI

Türk Ordusu Türk Devletinin varlığını korumak için çok ciddi ve kararlı bir şekilde komünist hücreleri bir bir temizliyor. Milletin desteği de, Ordumuzun yanındadır. Zehirlenmiş bir takım eşkiyaların aileleri bir yandan kan ağlar ken biryadan da vatanlarını her şeyin üstünde tuttukları için bu duruma seve seve razı oluyorlar. Bu hal sahisiz bırakılan bir memleketin kaçınılmaz sonunu gösteriyor.

Türk milletinin kıyamete kadar yaşamasını ülkü edinmiş insanlar olarak, günlük olayların akışına kendimizi kaptırmadan, uzun vadede geleceği garanti altına almak mecburiyetindeyiz. Türkiye'yi ele geçirmek isteyen dış kaynakların memleketimiz içinde bu kadar teşkilâtlanmasına göz yummamız ancak gafletle izah edilebilir. Yine dış kaynaklı tehlikenin tekrar, (geçmişte olduğu gibi) bu gün kü haline gelmemesi için köklü tedbirlerin alınması gereklidir.

Şehir eşkiyalarının arasına karışan çocuklarından ümitlerini kesmiş, bir baba ve annenin, feryadına dikkat etmek mecburiyetindeyiz. Ömer Ayna'nın babası şöyle konuşuyor : «Oğlumu bu duruma düşürenler vatanını sevmeyen kimselerdir. Vatanını sevmeyenden de hayır gelmez. Oğlumdan da bana hayır gelmedi işte.» İlkay Demir'in annesi ise, «..Fakat nasıl bu hale geldi?. Nasıl ziyan oldu? Nasıl haberimiz olmadan zehirlendi? Bilmiyorum. Ben doktor annesi olmayı beklerken, katil annesi diye bugün ayıplanıyorum. Bütün emeklerim boşa gitti. Çocuklar kahrolacak, anneler mahvolacak, ve bütün bunları yapanlar hâlâ ortalıkta gezecek.»

Evet bütün temel sebepler bu iki çocuğun anne ve babasının feryadlarında mevcuttur. Bu ve benzeri binlerce Türk çocuklarını vatanlarının aleyhine kimler şartlandırdı? Şimdi bunlar nerelerde? Millî hedeflerden yoksun, Millî şuuru vermekten uzak bir eğitimden geçirilen Türk çocuklarının acı akibetleridir bunlar. Erim Millî Eğitim reformu yapacağız dedi. Bu sese çok ümid bağladık. Gerçekten, Türkiye'nin bütün problemleri Millî Eğitim'deki reforma bağlıdır. Millî Eğitim Bakanı reform çalışmalarının esaslarını açıkladı. Tamamen maddi esaslar ve ekonomik çıkarlar üzerine oturtulmuş materyalist bir tasarı. Millî şuurun nasıl verileceği, Türk terbiyesi ve hayat görüşünün gençliğe aşılanma mecburiyeti bu tasarıda hiç yer almamıştı. Türk kültürü verilmemiş ve bu millete mensup olmanın şuur ve gururunu duymayan insanın, üreticiliğinin anlamı ne olabilir? Kiralanmış bir makinadan başka.

Üniversitelerimizi bu hale getiren, Türk çocuklarını komünist çeteler haline dönüştüren beyinler (!) mutlaka bulunmalı ve bir bir temizlenmelidir. Fakültedeki ders kitabında bile komünizm propagandası yapan profesörler cezasız bırakılamaz. İlim özerkliğine saygılıyız ve destekliyoruz. Ancak öğrencisine tifo mikrobunu öğretmek yerine, ona mikrobu zerkedenlere seyirci kalmamalıyız. Bunun adı ilim özerkliği olamaz. İlkay Demir'in annesinin sesine kulak verelim. Çocuklarımızı mahvedenler serbest mi gezecek? diyor. Hangi kurumda bulunursa bulunsun, hangi titri taşırsa taşısın, memleketi komünist teşkilâtlarıyla donatan akıl hocalarını bulmak bunlara gerekli cezaları vermek Türk devletinin görevidir. Bazı tanınmış solcu gazete ve yazarların sinsi propagandalarına kapılmamak lâzımdır. Bunlara kalırsa, profesör olmak ya suç işlemeye manidir, veyahut ta, komünist olmaya. Halbuki, Atatürk devrinden beri memleketimizde bir belâ olarak kök salmış bulunan komünistlerin ceza evlerine gönderilenleri arasında profesörler önde geliyor. Bu sayın yazarlar bunları bilmiyor mu? Pek güzel bilirler. Bunların sinsice ordumuzu yıpratmak için yaptıkları propagandalar dikatten kaçırılmamalıdır.

Anayasa değişikliğine gidiliyor. TRT, Danıştay, Üniversite gibi temel müesseselerin kuruluş kanunları geçmiş yılların tecrübelerine dayanılarak yeniden düzenleniyor. Bunlar önemli hususlar. Ancak, unutmamak lâzımdır ki, müesseselerdeki şeklî değişiklikler katiyen yeterli değildir. Bu önemli müesseselerin yönetimini ellerine teslim edeceğimiz kimselerin kafa yapıları, geçmişleri ve kamu oyunun itimadını kazanmış olmaları daha mühimdir. Meselâ TRT Kanunu değiştirildikten sonra, başına yıllanmış bir CHP'li getirilirse, bundan hem kamu oyu tedirgin olur, hem de memleket çok şey kaybeder. Geçmişin hatalarının tekrarlanmasına milletin sabrı kalmamıştır.

Stratejik mevkilere getirilecek kadronun seçilmesi mühim olduğu gibi uzun vadede, reform çalışmaları yapacak kadro da önemlidir Bunları da aynı şekilde milliyetçi ilim ve fikir adamlarına hazırlatmak ve icra ettirmek lâzımdır. Aksi takdirde 12 Mart'tan bu yana yapılan fedakârlıklar, harcanan imkânlar ve daha önemlisi millet adına bir daha ele geçmiyecek fırsatlar hep boşa gitmiş olur.

DEDEMİZE AĞIT

Fethettiğinin seyrine
Doyamadan giden yiğit,
Milletine «Gidiyorum!»
Diyemeden giden yiğit;
Şâirinden destanını
Duyamadan giden yiğit!

Teb'asının sayısını
Sayamadan giden yiğit,
Açtığı devrin adını
Koyamadan giden yiğit;
Şâirinden destanını
Duyamadan giden yiğit!

Ebcedle :
Dedemize... 70
Ağıt..... 1411
Milâdî 1481

Arif Nihat ASYA

DEVLET

yorum düşünce ve OLAYLAR

Artık teker teker eziliyorlar

Türkiye'yi kızıl emperyalizmin kölesi yapmağa çalışan ve bu yolda bir hayli ilerlemiş ken, kahraman Türk Silâhlı Kuvvetlerinin yerinde müdaha lesi ile yolları kesilen kızıl eylem şebekesinin mensupları, kendilerinin kızıl afyon tutturarak uyutmağa çalıştığı halkın da yardımı ile birer birer yakalanmaktadır. Son hafta içinde, bu ihanet şebekesi men suplarının en azılı olanları, ölü veya diri olarak ele geçirildiler.

İlân edilen Sıkıyönetim'den sonra şimdiye kadar rahatlıkla hareketlerini yürüttükleri büyük şehirlerde barınamayacaklarını anlayan kızıl anarşistler, sığınak buluruz umuduyla Anadolu'ya dağılmışlar sa da, son olaylar bu umutla rının boş olduğunu göstermek te gecikmedi.

■ CEMGİL VE ŞÜREKÂSI

Sıkıyönetimden önce Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde ve Ankara'da cereyan eden bir çok olayların faili ve tertipçisi olarak bilinen Sinan Cemgil ile 5 yoldaşı Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga, Hacı Polat Mustafa Yalçıner halk tarafın dan teşhis edilmesi ve güvenlik kuvvetleri ile yaptıkları silâhlı bir çatışmadan sonra üçünün ölü, birinin yaralı ve birinin de sağlam olarak ele geçirilmesi, kaçan sonuncusunun da Ahmet Erdoğan oldu ğu tesbit edilerek takibine geçilmesi, hiç şüphesiz önemli bir olaydı. Kızıl canilerin yakalanması yolunda halkın gü venlik kuvvetlerine yardımcı olması da, milletimizin kızıl tehlikeye karşı nasıl bir şuur uyanıklığı içinde olduğunu gösteriyordu.

■ İKİ GAZETE BAŞLIĞI

Bu kızıl canilerin giriştikle ri silâhlı çatışmada ölmüş olmaları, elbette ki kızılcıkların hoşuna gitmemişti. Bir zaman lar Pravda'ya taş çıkaracak yazılar yazmakla ünlü iki malûm İstanbul gazetesinin bunlarla ilgili olarak verdikleri ha berin başlığı çok dikkat çekiciydi. Her ikisi de, en büyük puntolarını kullanarak «ÜÇ DEV — GENÇLİ ÖLDÜRÜLDÜ» diye manşet atmışlardı. Bütün diğer gazeteler üç caninin veya eşkiyanın öldü rüldüklerinden bahsederken, bunların başlık olarak bu sö zü seçmiş olmaları manidardı. İlk bakışta hiç de dikkati çek meyen bu başlık acaba, şimdi inlerine çekilmiş olan ko münist kodamanlarına bir çe şit şikâyet niteliği taşımıyor mu idi?

■ BİR DİĞER YOLDAŞ

Konsolos'un öldürülmesinden sanık olarak aranan Cihan Alptekin adlı kızıl anar şistin, bir yoldaşı ile birlikte çalınmış bir motosiklet ile Bulgaristan'a kaçmak üzere yakalanışı da dikkatten kaçmamalıydı. Burada da halk, bu kızıl canilerin yakalanışın da en büyük yardımcı olmuş tu. Anlaşılıyordu ki, kızıl yu vaların dağıtılması, Türk mil letinin millî şuur, uyanıklığı ve onun bağrından çıkmış o lan Türk Silâhlı Kuvvetlerinin çabası ile gerçekleşecekti. Ordu — Millet el ele olduktan sonra yıkılmayacak hiç bir en gel yoktu.

■ VATANDAŞ TELGRAFI

Konya'nın Cihanbeyli ilçesinden 134 vatandaşın Genel Kurmay Başkanlığına ve Sıkı yönetim Komutanlıklarına gönderdikleri şu telgraf da, milletimizde uyanan millî şuurun açık bir delili idi:

«Vatanımıza ve Millî varlığı mıza kasteden ihanet cephesindeki hain ve satılmışlarla onların destekleyicisi gafil ve ahmaklara şerefli ordumuzca indirilen darbeler karşısında minnet ve şükranlarımız sonsuzdur.

Ortaya çıkarılan melânet ve dehşet verici suikastlara rağmen basında ve politika çevre lerinde Büyük Ordumuzun kahhar yumruğunu yumuşatmaya ve tesirsiz kılmaya ma tuf art niyetiyle okşama gösterisi altında güve gibi kemi rici oyunları görüp elem ve azap duyuyoruz. Vatan hain hürriyet istiklâl ahlâk namus ve millet düşmanı tek boz guncuya fırsat bırakmayacak, bir daha baş kaldırmayacak şekilde fesat yuvalarının sön dürülmesi, marksist bataklık ların kurutulması temennimizi yüce ordumuza içten son suz saygı ve şükranlarımızla arz ederiz.»

Bu telgraf, basit politika uğruna kızıl anarşiye karşı gi rişilen kesin ve etkili hareket leri yavaşlatma çabaları kar şısında halkın neler hissettiği ni de açıkça gösteriyordu. Ger çekten de, son zamanlarda, Sı kıyönetim idarecilerince kızıl yuvaların elebaşlarını elege çirmek üzere girişilen gayretler, bir takım aklı evvel politi kacıların tenkidine uğramış, «okur yazarların tevkifi yolu nun açıldığı» gibi mesnetsiz iddialar, hem de bir partinin yıllanmış politikasının adına söylendiği belirtilerek ileri sürülmüştü. Basında da bu na benzer yazılar yer almıştı. Halkımız, bunların basit, hat tâ çirkin birer politika oyunun dan ibaret olduğunu hemen kavramış olduğunu, bu telgraf la açıkça göstermiş bulunmak tadır.

Ayrıca bütün Türkiye'den Gn. Kurmay Başkanlığına ve Sıkıyönetim Komutanlıklarına Komünistlere karşı Ordu nun giriştiği mücadeleyi tasvip eden binlerce telgraf çekil mektedir.

■ SİBEL ERKAN HADİSESİ

İstanbul'daki Kartal Maltepesinde. Sibel Erkan adlı ortaokul öğrencisinin rehine ola rak tutulması da bir çok yön leriyle bu temsilde anlatılanla ra uyuyordu

İsrail'in İstanbul Başkonso losunu elleri bağlı durumda öldürdükten sonra, saklandık

Sinan CEMGIL
«Anasının babasının zehrine kurban»

Ergenekon MEKTUPLARI

TEHLİKELİ ALÂKALAR

«Mâlûmu ilâm» da olsa, bazı gerçeklerin tekrarında fayda vardır :

■ Memleketimiz dışarıdan beslenen, plânı dışarıda hazırlanan ve emirleri dışarıdan alan komünist ihtilâlcilerin sürükle diği bâdireden yâni bir komünist ihtilâlinden şimdilik yakasını sıyırmış vaziyettedir.

■ Komünist ihtilâlciler, «Halk Kurtuluş Ordusu» adını verdikleri ihtilâlci teş kilâtları vasıtasıyla uzun zamandan beri devam ettirdikleri anarşi ve tedhiş hareketlerini giderek banka soygunu ve adam kaçırma, büyük sabotajlar halinde geliştirmişler ve neticede içte ve dışta devlet otoritesini sarsmaya, devlet gücünü zaafa uğratmaya çalışmışlardır.

■ TRT ve bir takım basın komünist ihtilâlin birer sahası şeklinde cereyan eden olaylara «öğrenci hareketi», «devrimci eylem», «bağımsızlık savaşı» sıfatlarıyla övgüler düzmüşler, vatan hainlerini kahramanlaştırmaya çalışmışlardır.

■ Üniversite gibi kurumların bazı mensupları ve umumiyetle yöneticileri suçluları hainleri devlete karşı korumuşlar ve hattâ ihtilâlcilerin emir ve direktifleri ne uyarak pek meşhur yürüyüşleri tertip lemişler, cüppeleriyle ve sol yumrukları havada gösteri yapmışlardır.

■ Bazı siyasî partiler ya doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ve fakat mutlâka yaptıklarının, beyanlarının ve hareketlerinin farkında olarak, neticede devlet otoritesi ve gücünün sarsılacağını bilerek, ama daima kendi iktidarlarının şeh vetiyle komünist ihtilâlcileri desteklemişlerdir. Bir meşhur siyasî «boykot neyse işgâl odur» vecizesini söylerken, bir diğeri gençlerin «eylem»lerinde haklı oldukları nı, hattâ «köylülerin toprak işgallerine» başlayarak anarşinin bütün yurt sathına yayılmasını tesvik etmiştir.

■ Bulundukları koltuğu «fuzuli işgal» eden Temelli Senatörlerden biri ise Güvenlik Kuvvetlerinin aradığı hırsız ve caniyi, senato kürsüsünden kahraman ilân etmiş, «vur emri» söylentileri üzerin de durarak «öldürürseniz sizi hain ilân ederim» tehdidini savurarak, böylece komünist ihtilâlcilerin hâmiliğini alenen üze rine almaya gayret etmiştir.

■ Bu ara, hem komünistlerin ve hem de onların müttefiklerinin yardımıyla bir diğer grup memleketimizi parçalamak düşüncesinde olduğunu ifade etmeye ve bu arzularının icabı olan fiilleri işlemeye baş lamışlardır.

■ Bu hal karşısında Türk Ordusu devleti koruma görevinin icabını yerine getirmiş, hainlere karşı aciz kalan iktidarın çekilmesine sebep olmuş ve baş görevi anarşiyi önlemek olan yeni bir hükümetin teşkilini istemiştir. Fakat ihtilâl çalışmaları yeni hükûmetin teşkili ile de dur mamış, hattâ şiddetini artırmıştır.

Silâhlı Kuvvetlerin muhtırasıyla Türk Milletine karşı en küçük suç işleyenlerin cezasının verilmesi imkânı da hasıl olmuş tur. Türk Milletinin uzun zamandır özlediği gün gelmiştir ve milet hainlerin, onla ra yardım edenlerin cezalandırılmasını beklemektedir. Örfî İdare Kumandanları görevlerinin gereğini müdrik olarak harekete geçmişler, gerek beyan ve gerekse davranışlarıyla şakiler ve onlara destek olanları yakalamaya ve cezalandırılması için mahkemelere sevketmeye başlamışlardır.

Şimdi de, 12 Mart muhtırasını da hedefinden saptırma, hükümeti ve kumandanları yanıltma taktiğini uygulamak isteyenler bulunabilir. Vatanseverliğine yüzde yüz güvendiğimiz Cumhurbaşkanı Kumandanlar bugüne kadar Türk Milleti ne çok faydalı hizmetlerde bulunmuşlardır. Bundan sonra da bulunmak istediklerinde şüphemiz yoktur.

Yine unutulmaması gereken bir nokta vardır: Halk Kurtuluş Ordusu Türk Devletine harp ilân etmiştir ve şu anda harp halindeyiz. Harp hâlinde harp kanun ları uygulanır ve harplerde en küçük gaflet dahi affedilmez. Bu sebeple sayın Faik Türün'ün ifadesiyle «suçlularla birlikte, suçlulara yardım edenler de asli faildirler» Binaenaleyh yapılması gereken şey, yalnız tetiği çekenlerin değil; tabancayı onun eline tutuşturanların, hedefe yöneltenlerin gerekli bütün yardımları yapanla rın cezalandırılması gerekir. Aksi halde, bunu yapmayanlar hem tarih önünde mesul olacaklar ve hem de Türk Milleti büyük bir fırsatı kaçıracaktır.

O halde, aydın veya karanlık yoktur, suçlu vardır, hain vardır, hainlerin yardakcıları, taraftarları vardır. Bunların hep si de cezasını çekmelidir. Aksi halde harbi kaybeden Türk Devleti olacaktır.

Cezmi Kırımlıoğlu

ları inde daha fazla barınama yacaklarını anlayan kadar lar, daha emin yer bulabilmek kaygısıyla Kartal Maltepe sinde dolaşırken vatandaşlar tarafından tanınmışlar, bu nun üzerine çevrelerine ölüm kusarak kaçmağa başlamış lar, fakat yakalanacaklarını anlar anlamaz bir eve dalmış lar ve Binbaşı Dinçer Erkan'a ait olduğunu sonradan anla dıkları bu evin kızı Sibel Er kan'ı rehin olarak yanlarında tutmuşlardı. Bu sayede de, ya kalanma şanslarını 51 saat daha uzatmağa muvaffak ol muşlardı. Bu süre içinde, ne traji komik durumlar çıkmış tı ortaya. Artık, kendilerine TRT'nin ve kendilerini şimdi ye kadar canla başla destek lemiş olan malûm basının bi le «cani» demek zorunda kal dığı bu insanlık dışı yaratık lar, uçakla Rusya'ya gitmele rinin sağlanmasını istemeye kadar vardırmışlardı küstah lıklarını. Kendilerini çeviren kuvvetlerin rehine tuttukları masum yavruya verdikleri de ğeri alabildiğine sömürmeğe bakıyorlardı. Bu sömürü «ey lem» i tam 51 saat sürmüş ve sonunda Türk güvenlik ve Si lâh Kuvvetlerinin kesin dar besi, Sibel'in kurtulması ve eşkiyanın biri yaralı biri ölü olarak yakalanması ile son bulmuştu.

■ MUKADDER SONDU BU

Aslında, İstanbul'un Kar tal Maltepesi halkını iki tam gün uykusuz, masum bir aile yi bu sürece tedirgin ve ümit siz, Türk milletini de üzüntü içinde bırakan olayın sonu, daha başladığı andan itibaren belli idi. Elini kolunu bağla dıkları bir zavallı adamcağızı vurup öldürmeyi «devrimsel bir eylem» sayacak kadar ken dinden geçmiş olan bu iki in san dışı yaratığın, etrafa ö lüm kusarak girdikleri evin masum kızını rehin tutmaları kendileri açısından hiçbir şe yi kurtaramayacaktı. Cünkü peşlerinde, yıllardır katil po lis avazeleri ile yermeğe, kötü lemeğe çalıştıkları Türk gü venlik kuvvetleri, «faşist or du» naraları ile küçümsemeğe çalıştıkları kahraman Türk Si lâhlı Kuvvetleri ve «Halk Kur tuluş Cephesi» adını vererek boynuna kızıl bir esaret çem beri geçimeğe çalıştıkları Türk halkı, daha doğrusu Türk milleti vardı. Bunların çem bere aldıkları bir yerden kur tuluş olamayacağını elbette onlar da biliyorlardı. Fakat onların yazısı böyle yazılmış tı. Ölümleri bile canavarlıkla rının bir öneğini vererek ola caktı. Nitekim öyle de oldu.

■ İBRET DERSİ

Bu olay bir çok bakımlar dan ibret ders niteliği taşıyor du. Özellikle, halkın bu «dev rimsel eylem» lerinde kendile rini destekleyecekleri umut ve iddiasında olanlar, halktan layık oldukları cevabı almış lardı. Başkonsolos'un öldürül mesiyle birlikte birbirine ek lenmeğe başlayan olaylar zin ciri, onları tertipleyenler bakı mından, sadece «nefret» topla mıştı. Başlangıcından beri bu gibi «devrimsel eylem» lere ye şil ışık tutan bir gazetenin başyazarı bile «Yeter artık, yeter» başlıklı yazılar yazma ğa mecbur kalmıştı.

Bu olay, komünistlerin «Biz bu eylemleri halkı kutarmak için yapıyoruz» şeklindeki dol malarını da kokuşturmuştu.

■ CANİLER KİMLERDİ?.

Sibel Erkan'ı 51 saat rehine tutarak büyük bir güvenlik kuvvetinin zamanını dikkatini üzerinde toplayan anarşist kı zıl caniler kimlerdi? Bunlar hakkında herkesin az çok bir fikri vardı ama, bilmedikleri herhalde bildiklerinden daha çok olmalıydı. Şurada verece ğimiz bir iki not, bunu daha iyi açıklayacaktır.

Bunlardan, yaralı olarak ya kalanan Mahir Çayan, Aydın lık Sosyalist Dergisini çıka ranlardan biri idi. 1969 yılında, yeni yaptıkları bir bombayı, SBF'nin ülkücü öğrencilerin den Mehmet Pomak'ın üzerin de denemek istemiş, fakat a tarken ayağı kayarak yere düş müş, bomba yanında patla mış ve bu yüzden bir ay ka dar hastanede yatmak zorun da kalmıştır 12 Martan sonra SBF'de yapılan bir forumda da konuşarak «Hepimizin sonu geldi. Ya hep birlikte öle ceğiz, ya da buna bir çare bu lacağız» demiştir.

Ayrıca uzun yıllar Dev — Genç savunuculuğu ve teşvik çiliğini yapan, Cumhuriyet ga zetesinin belirttiğine göre de Ordu mensuplarının «Türk müdafaasız bir kimseyi öldür mez Hele bu çocuksa hiç do kunmaz» şeklindeki anonsları na «Nereden biliyorsunuz bi zim Türk olduğumuzu» cevabı nı vermesi de çok dikkat çeki ciydi

Yaptıklarını hayatıyla öde yen Hüseyin Cevahir ise, 1970 yılında SBF Talebe cemiyeti başkanlığına seçildiği bilini yor... Amerikalıların Balga taki deposunu yakmaktan da sanıktı. Kürtçü olarak tanınan Cevahir hikâye, şiir ve roman la da uğraşan bir kişi idi

■ ALMANYA'DA TOHUMLAR

Almanya'da bulunan yüzbin lerce Türk işçisi, beynelmilel komünizm tuzağına düşürülmek için yoğun bir propaganda faaliyeti ile karşı karşıya bulunmaktadır

Bir yandan Türk işçileri ara sında misyonerlik faaliyetleri ne girişilirken diğer taraftan da, komünistler, Türk işçileri arasında kendi menfur emelle rini yaymak hareketlerine hız vermişlerdir

Yabancı diyardaki Türk işçi lerinin gurbet duygularını da istismar etmeye çalışan komü nistler, 1 Mayıs komünist bay ramı dolayısiyle kesif bir pro paganda yaparak, yürüyüş dü zenlemişlerdir.

Bu münasebetle satılmış kimseler ve Komünist Rusya tarafından idare edilen Batı Berlin Türk Toplumcular Oca ğı, Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu, Münih Türk Kül tür Kültür Birliği, Köln Türk gençliği Kültür Kulübü adlı komünist kuruluşlar 1 Mayıs Komünist bayramı dolayısıyla bildiriler ve gazeteler yayın layarak, Türk işçilerini yürü yüşe katılmaya çağırmışlardı.

Hüseyin CEVAHİR: «Komünist Cevahir» sonunda adamı kalbu ra çevirir. Her hıyanetin sonu da bu olmalı değil mi?

Milliyetçi AÇIDAN

FOUCHE'LERE DİKKAT!..

Zaptiye Nâzırı Yedi-Sekiz Hasan Paşa bir câhildi, imzâsını bile atamıyacak derecede ümmî.. Arap rakkamlarından7 ve 8'in yazılışı, «V» harfine ve onun ters yazılışına benzediği için, resmî görevi icabı imza atarken bu işaretleri kullandığından lâkabı öyle kal mıştır.

Yedi Sekiz Hasan Paşa câhildi, ümmî idi, amma, Sultanın sâdık bir bendesi idi, ona ihânet etmediği gibi, ihâneti aklından da geçirmemişti. Zira, bu câhil kafada, Sultan Abdülhamid ile Devlet-i ilelebed'i ay nîleştiren sağlam bir inanç imajı vardı, vazifesini bu anlayışla sâdıkane yapmış ve Sultanı ile beraber iktidardan tasfiye edilmişti.

Joseph Fouché, Fransa'nın Zaptiye Nâzırı idi. Oldukça iyi tahsil görmüş, hayatı roman ve filmlere konu olacak derecede entrikacı bir zekâ.. Rejimler değişmiş, iktidarlar tepetaklak olmuş, fakat Fouché mevkiini muhafaza etmişti. İhtilâl Fransa'nın, Napoleon Bonaparte'in sâdık hizmetkârı, 1793 Lyon isyanının kanlı bastırıcısı, İmparatorluk devrinin Otrant Dükü ve Restorasyon (Restauration) devrinde de yine Polis Nâzırı... Çok iyi koku alan birinci sınıf bir kurnazlık dehası. Bir taraftan iktidara hizmet ederken, diğer taraftan da, hem istihbarat imkânları, hem de hayret verici sezgisi ile, yeni iktidarın niyetlerini kestiriyor, onlarla temas kuruyor, onlara da hizmet arzedip mevkiini muhafaza etmeyi başarıyordu. Napoleon'a da tam zamanında ihanet etmesini becerecek yine dört ayak üstüne düşmüştü.

Fouché'nin zekâsı, kurnazlık plânını aşamamıştı. Zekâ ile kurnazlığı bir tutan avam telâkkisine göre birinci sınıf bir zekâ idi. Fakat, şempanzenin de tilkinin de kurnaz olduğunu bilen erbabınca, kabiliyetlerini kendini aşan ideallerin emrine veremeyen, nefsaniyet plânında mahpus bir zavallı idi. Makyavelist bile değildi. Zira makyavelizm, ancak devlet idaresinde iktidara varmak veya onu muhafaza etmek için her mel'aneti mübah gören bir idealizmdir. Fouche ise devletini, milletini değil, sadece kendi aziz nefsini du şünüyordu.

Fransa da insanlık da, Fouche ile ve onun gibilerle övünmüyor, fuşecilik'ten utanıyor.

Her milletin tarihinde Fouché taslaklarına rastlarsınız. Fakat Türk tarihinde sayıları hem çok azdır, hem de mel'anet ve kalleşlik dereceleri Fouché'nin kâbına varabilenler yoktur. Zira, Türk Milleti'nin fertleri, Devlet'i ve Devlet mefhumuna inanç ve hürmetlerini her şeyin üstünde tutmasını daima bilen bir seciyenin sahibi olmuşlardır. Tarihimizde köhne Bizans ruhunun entrikalarına kapılanlara göz atarsanız, devşirme, dönme gibi köksüz tipler olduklarını görürsünüz. Halkın bunlara verdiği isim pek kestirmedir: Sütü bozuk!

Maşallah, öylesine batılılaştık ki, bizde de Fouché özentilerine son zamanlarda çok rastlanır oldu.

Bu Fouché karikatürleri, âlemi kör, herkesi sersem sanmanın rehaveti içinde oyunlarını yürütmenin ve mevkilerini muhafaza etmenin, hattâ daha iyi mevkilere tırmanmanın keyfini sürüyorlar, sürebiliyorlar bir eyyam. Bunlar, gazetecidir, üniversite mensubudur, özerk kuruluşların dokunulmazlığına sığınmış makam sahipleridir, bunlar eyyamperest siyaset düzenbazlarıdır.

Şimdi size, bu eyyamcıların içinden iki tipi, cımbızla çekip çıkararak, bir lâhza göstereceğim. Diğerlerine de yeri geldikçe ileride işaret edeceğiz

T.R.T.'nin özerklik zırhının arkasına sığınarak, kızıl ihtilâl ve terör telkinleri kusan, nasıl bir beyin yıkama makinesi halinde kullanılageldiği malûm.

Kimdi bu özerk teşkilâtın genel müdürü? Bay Adnan Öztrak!

Kimdi, kimlerdi bu zâtı, kuruluş hâlindeki bu özerk teşkilâtın başına getirenler? C.H.P. ve onun sayın başkanı ve hempaları.

T.R.T. yayınlarını, koalisyon devri iktidarında da, muhalefetinde de C.H.P.'nin propaganda borazanı haline getiren, sonra Ecevit ve tâifesi ile alabildiğine sola açık telkinlerin emrine veren, kaşeli nâmı altında kanun kontrolünden kaçırarak müseccel solcuları kadrolara dolduran kimdi? Bay Öztrak.

Bay Öztrak, A.P. iktidarında da mevkiini muhafaza etmeyi başarmıştır. Zira, Bay Süleyman Demirel, devletten evvel kendi iktidarını düşündüğü için, bir

(Devamı 10 ncu Sayfada)

Doç. Dr. Recep DokSat

Çözülen Komünizm

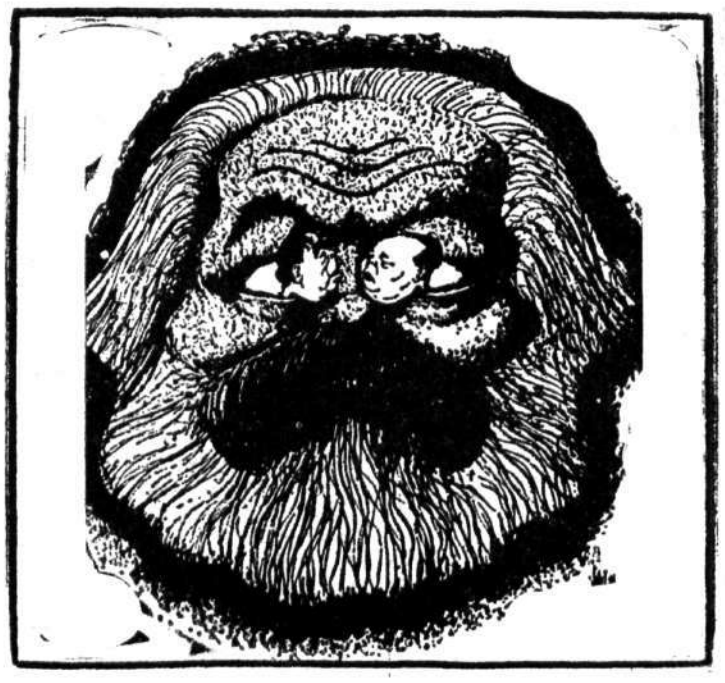

Yazan: Milovan CİLAS

Çeviren: Sakıp KÖRAN

3

Üç hafta sonra hakkımda açılan dâvadan resmen haberdar edilmiştim. Bu haberi de bana, daha birgün önce memleketimin politikası hakkında yaptığım tenkidlerde benimle beraber olduğunu söyleyen Edvard Kardely getiriyordu. Dünkü müttefikim bugün karşımda müddeim oluyordu. Beni «önceden parti aleyhtarlığına hazırlanmış olmaktan» suçlamaları için ve gizli polisin eline düşmesin diye karımın muhalefetine rağmen bütün notlarımı yak tım. Aslında bu iddiayı yapmakta haksız da sayılmayacaklardı. Çünkü antidogmatizme karşı açtığım mücadelede şuurlu idim. Başından beri eski inançlarımın korkunç mukavemetine ve iktidarın nimetlerine rağmen içimdeki kuvvetin ve dışımdaki sosyal gücün tesiriyle şimdi bulunduğum noktaya gelip durmuştum.

Bu geceden sonra, gün geçtikçe daha artan bir güçle doğmalardan ve resmi görüşten kendimi ayırıyordum. Arkadaşlarımın önünde «Marksizmin düşmanı» ve «komünizmin düşmanı» haline gldiğimi açıklamadan, memleketimin içinde bulunduğu şartlar ve komünizme karşı içinde bulunduğum kavgada daha ileri gidiyordum. Halbuki daha ne batı demokrasisi taraftarı olmuştum, ne de yabancı ideolojilere kapılmıştım.

Mücadelemin temeli doğmatizm düşmanlığı ve insanı kainatından ayırmama dâvasıydı. Beni bu sahada güden unsur yalnız ve yalnız vicdanımdı.

Stalin'e karşı kazandığı mücadele, önce Tito'yu sevinçle doldurmuş, fakat gün geçtikçe bu sevinç uyandırdığı akımın kurduğu barajları yıkması ihtimalinden ötürü bir korkuya dönüşmüştü. Aynı zamanda ikiye ayrılan en büyük dünya devletleri kanlı bir ideolojik kavga yüzünden iki blokta toplanmış ve felâketler yaratacak ateşli silâhlarla donatılmıştı. Bence Stalinizm'in barajında açılan yarıktan boşanan suların durması, daha hareketli ve daha hür bir cemiyetin kurulması şansının kaybolmasından daha küçük bir kayıptı. Bu arada soğuk harbin yarattığı kanlı kardeşlik içinde derin bir birlik arzusu duyuyor ve bunun kaçınılmaz olduğunu kabul ediyordum. Büyük tehlikelere girdiğimin inancına rağmen, Tito'nun Stalin olmadığını biliyor. Tito için Stalin'in doğmatizm saçmalığını hesabî ve siyasi vecibeler olarak kabul ettiğinin farkındaydım. Bende her zaman uyanık olan tehlikeyi biliyor ve Tito'yu sertliğe itiyordu.

Fakat aynı zamanda Tito'nun sertliğinden haberdar olduğunun, önemli siyasî kararlar aldığı zaamnda bu sertliğe kapılmamanın lüzumunu duyduğunun farkında idim. «Tarihî bir hata» olacağını ve fikrimin haklılığını açığa çıkaracağını bildiği için, Tito'nun beni mahvetmek istemiyeceğinde emindim.

Tabiî ki Tito hakkındaki bu düşüncelerim emin olamıyacağım faraziyelerdi. Stalin'e karşı mücadelenin, bir oligarşi haline getirdiği parti üzerinde Tito şahsi kuvvet ve nüfuzunu gittikçe tahkim ediyordu. Tito'nun tutumunda vukuu bulan değişiklik ve demokratlaştırmanın durdurulması konusundaki hükümlerin, Merkez Komitesinin 1953 yılı yazında Brioni adasında tertiplediği genel toplantısında belirmişti. Kardely ve diğer arkadaşlarımın huzurunda, bütün an'aneye rağmen Merkez Komitesi toplantısının Tito'nun şahsi ikametgâhında yapılması kararını tasvip etmediğimi gizleyemedim. Bu toplantının da diğerleri gibi teşkilâtın Genel Merkezinin bulunduğu Belgrad'ta yapılması icap eder di. Kardely bunun önemsiz bir tafsilât olduğunu söylerken, diğerleri susmuş, gözlerini yere eğmişlerdi.

Havadaki her şeye, eşyanın tabiatına ağır bir hava çökmüştü. Hey dünya! Biz dağa çıkmış eski çeteciler, ezilenlerin koruyucusu, şimdi hem lüks içinde bulunuyor, hem de her tarafta rastlanan lüzumsuz muhafız kuvvetlerinin himayesinde kalelere sığınmıştık. Oturumda Tito, dikkati çeker bir şekilde takma adımla bana hitab ederek kulağıma eğilmiş : «Konuşman lâzım Cido. Böyle yapmazsan bundan, başkaları aramızın iyi olmadığı manâsını çıkarmaz mı?» demişti. Bu davranış beni hem şaşırtmış, hem de Tito'nun gayrisamimi sözlerinin altından aynı fikirde olmamız zaruretine işaret olduğunu anlatmıştı. Gündemde, söylediklerimle ilgili bir madde olmadığı halde bir konuşma yaptım. Bu kendini inkâr etmeden başkalarını memnun etmek için konuşan bir kişinin şaşkın ve tenakuz dolu bir konuşması oldu. Geceyi, tutumunu düşünmekle geçirdim. Sabah Lika'ya alabalık avlamaya gittiğimizde Kardely'e seçtiğimiz yolda artık kendileriyle işbirliği halinde olduğumu açıklamakta devam edemiyeceğimi söyledim. Gayet ustalıkla tartışmayı önleyen Kardely, durumu izam ettiğimi «Sosyalist tekâmülde» bir geçiş döneminde bulunduğumuzu, memnuniyetsizliğimin işin esasıyla hiçbir ilgisi olmadığını tekrarladı durdu. Fakat bilâhere Tito ile üst üste yaptığım iki görüşme de akıntıya karşı yüzmek için aldığım kararımı değiştirmedi. Birinci karşılaşmamız benim isteğim üzerine 1953 Sonbaharında Belt Dvor'da (Belgrad) oldu. Zira yazdıklarım hakkında ne düşündüğümü bilmek istiyordum. İkinci karşılaşmamız ise birincisinden bir müddet sonra evimde, eşlerimiz tarafından organize edilen bir yemekte vukuu buldu. Bu yemeğe Kardely ve Ranko-

viç de eşleriyle beraber davet edilmişlerdi. Beli Dvor'daki görüşmede Tito, bana yazdıklarımdan hoşlandığını söylemişti. Fakat yazılarım hakkında düşüncelerinin daha berraklığa kavuştuğundan ben şüphe ediyordum. Fakat evimde verilen yemekte, gene durum iyi gözüküyordu; tıpkı mücadelelerden sonra galip gelip daha tedbirli ve akıllı oluverenler gibi herkes tutumunda ısrarla yetindi. Bir karar almaya muktedir olamadan oturmamış bir iç alemiyle 7-8 Aralık 1953 gecesine kadar durumum bu idi. Fakat bu geceden sonra gün geçtikçe daha artan bir enerji ile yolumda yürümeye devam edecektim. Yalnız güttüğüm ideolojik mücadelenin ne Tito ne de diğer arkadaşlarıma yöneltilmiş şahsî bir mücadele kisvesine girmemesine dikkat ediyordum.

İster toplum içinde olsun, ister hayatta insanoğlunun inandığı şeylerin önemli olduğu düşüncesine gelip dayanmıştım. Fakat bu sıralarda hem kendim, hem de komünizmin hayal kırıklığına uğrattığı bütün insanları için şu soruya cevap vermek hayati bir öneme bürünüyordu. Bir şeye inanmak insan için önemli midir, değil midir? Programsız ve fikirsiz olarak komünizmin içinde mücadele bayrağını açmak mümkün müdür? Öğrendiğim ve uğruna acı çektiğim bütün hususlar bana mutlak ve kesin bir cevap kazandırmıştı; Cevap şu idi; İmansız, inançsız ve idealsiz bir insan ancak boş bir dünya içinde tahayyül edilebilirdi. Bu, insanlığın yokluğu demekti.

Hattâ imanı, inancı ve ideali inkâra kalksa bile insanın, bunların yerine birşeyler getirip koyması icap etmektedir. Yalnız komünizm «ilmî bir din» olmayı başaramadığı gibi, cihanşümul bir ideoloji olma vasıflarını da kaybetmişti. Belki de daha önemlisi millî parti olma yolunu tercih etmekle cihanşümul bir merkez de meydana getiremedi. İstikbalde komünist partileri şimdi bulundukları durumun ötesine gidemezler. : Yani diğer komünist partileri ile teşriki mesai yaparak bazı tiplerde cemiyet ve hükümet kurmaya ve ülkelerindeki şartlara boyun eğmek zilleti içinde yaşamaya mahkûm olmakta devam edeceklerdir.

Marks'ın tarihteki yerini tesbit etmek güçtür. Marks'ı tenkit ederken ne bir tarihçi tutumu ile ne de eski ideolojisini ne pahasına olursa olsun yıkıp berhava etmek isteyen kızgın bir doktrinerin tutumunu benimsemeyeceğim. Benim tuttumum, eskiden Marks'a çömezlik yapmış, fakat ülkesinde geçirdiği tecrübelerden sonra Marks'ın fikirlerinin gerçekleşmesine imkân olmadığını anlayan bir insanın tutumu olacaktır. Öyle sanıyorum ki, Marks ve onun düşüncelerini dermeyan etmek biraz da hakkımdır.

Marks'ın eserleri bir sentezdir, bir derlemedir. Marks'ın doktrininde İngiliz İktisadı (Adam Smith, Ricardo), Fransız Sosyalizmi (Saint Simon, Fourier) ve Alman Felsefesi (Kent, Hegel, Fenerbach) bir araya getirilmiştir. Marks kaynaklarını, Avrupa'da devrin en güçlü düşüncelerinden almıştır. Diğer, ikinci derecedeki yazar ve düşünürlerin de Marksist doktrin üzerindeki etkileri çok büyüktür. Meselâ Fransız İhtilâlini bir «Sınıf Mücadelesi» anlayışı ile yorumlayan Mignet bunlardan biridir. Yine öyle sanıyorum ki, Marks ın Spinoza'dan aldıklarını bugüne kadar değerlendirmek kimsenin aklına gelmemiştir.

Marks, sonradan protestanlığı kabul etmiş yahudi bir Alman ailesine mensuptur. Hiç şüphe yokki Marks'ın yahudi oluşu düşüncelerinin şekillendirilmesinde çok etkili olmuştur. Entellektüel faaliyete başladığı günden beri Marks, yahudi olmaktan ıstırap çekmiş bir genç yahudi olarak karşımıza çıkmaktadır. Yahudilere has bir şekilde taşıdığı şiddetli intikâm duygusu da Marks'ın bu yönünü açıklar mahiyettedir.

Ne gariptir ki Marks'ın ideolojisinin ve komünizmin kaderi Marks ve çomezlerinin düşüncelerinden çok farklı bir şekilde teşekkül etmiştir. Soğuk harp sırasında sık sık şu soru soruluyordu : Bütün dunya komunist mu olacak? Fakat kısmen komünist enternasyonal'in dağılması, kısmen millî komünizm fikrinin yayılması veya hakimiyet yüzünden en büyük komünist iki devletin birbirlerinin boğazına sarılmaları, nihayet bu sorunun ne kadar saçma olduğunu ortaya koymuştur. Farklılık milletlerin tabiatındadır. Şimdiye kadar komünizmin her yerde aynı şekilde ve anlayışta yerleştiği görülmemiştir. Bugün komünist dünyasında, komünizmin tekrar gözden geçirilmesi, komünizmin tatbikat ve nazariyedeki temizlenmesi adına yapılabiliyorsa da, hiç kimse komünist partilerinin bu bağlılık sözlerine tabiî ki inanmıyor. Milletlerin yaşama şekillerii o kadar süratle farklılaşıyor ki, bağlılık konuşmalarını yapan komünist partisi liderleri, aslında her konuşmalarından sonra komünizmden uzaklaşıyorlar. Çinlilerden başka bugün artık hiç kimse komünizmin dünya hâkimiyetinden bahsetmiyor. Çünkü Çinliler Komünist ihtilâlinin getirdiği acılardan daha kurtulamamışlardır. Bu sebepten bu gibi ham hayallerle beslenen Çinlilerin, aynı ızdırapların bütün dünyadaki milletler tarafından çekildiğine inanmaları ve inandırılmaları icap ediyor.

Bugün karşısında bulunduğumuz soru, Marksizmin yani komünist ideolojinin sosyal sistem olarak kaderidir. Sovyet propogandacıların belirttiği gibi, bu soru burjuvarların ve emeryalistlerin istikbalinden veya soğuk harpten doğmamıştır. Bu soru özellikle Marksizmin ideolojik yönden dağılmasından husule gelmiştir. Marksizmin kaderi, yine Marksizmin vecibesi olarak komünist toplumların şahit oldukları tekâmüldür. Komünizmde nazariyat ve tatbikat daima birbirlerine bağlı durumda kalmıştır. Komünist ideoloji, komünist tatbikatın korunması için daima birtakım hayali ve gerçeğe aykırı formüller ileri sürmüşlerdir. Fakat bu formüller için daima tatbik edilecek uygun zemin bulunamamıştır. Komünist toplumların birliği dağıldıktan sonra pratik hayatta komünizm tatbik edilememiştir. Komünizm, temelinde düşünce bulunmayan garip devlet şekilleri doğurmuştur. Fakat idealsiz devlet modeli olamıyacağına göre, tatbikata uymayan marksist ideolojinin yerini acaba hangi düşünce alacaktır.

Marksizm, garip tenakuzlar içinde bocalamaktadır. Meselâ Marksizmin ideolojik mânasına uygun olarak, komünistler görünürde Milliyetçiliği en büyük günah olarak görürler. Tarihin garip tecellisine bakın ki; bugün, aslında nimetlerin en büyüğü olan iktidarda kalabilmek için gittikçe milliyetçi bir yol takip etmektedirler. Günah kabul ettikleri milliyetçilik yolundaki aşırılıkları bile sınır tanımıyor. Marksizm - Leninizmin tek yollu komünizm anlayışı gün geçtikçe dağılıyor, hattâ millî komünizmi bile az görerek gittikçe Milliyetçi bir renge bürünüyor. Stalin'in ölümü ile kuvvet kazanan bu temayül kaba kuvvet ve baskıdan fırsat bulduğu komünist âlemin her köşesinde çimleniyor.

Komünist profesörlerin bütün çalışmalarına rağmen komünizmde bir röse - sans acaba mümkün olacak mıdır? Bütün çalışmalar göstermiştir ki, bu sahadaki gayretler semeresiz kalmaya mahkûmdur. Zira komünizm bu çalışmasında bile tenakuz halindedir. Komünist ideoloji devletin kaldırılmasını öngörürken, yeni devlet şekilleri aramaya kalkmak biraz da bu ideolojinin inkârı değil midir?

Dostlarımdan biri bir gün bana «Yeni Sınıf» isimli eserimde en çok noşlandığı bahsin «İdieolojilerin Şafağı»nı anlattığım bahis olduğunu söylemişti. Zaten ben de bunun için bu bölüme bu ismi verdim. Çünkü tamir edilmesi mümkün olmayan Marksizmin dışında yıkılan düşünce sistemlerinin harabesinden iç tenakuzu olmayan yeni düşüncelerin doğuşunu bekliyorum.

Einstein bu mütevazi kalplı protesör, siyasî meselelerle çok yakından ilgilenmiyordu. Sosyalist olduğunu sanıyor ve Sovyet halkının acıları ve mücadeleleriyle çok ilgileniyordu. Bununla beraber hesapları ve formülerinin, vasıtalı yollardan bile olsa kâinatın oluşunu izah ettiğini, insanlara saadet getireceğini iddia eden ve dünya'nın genişçe bir kısmı üzerinde hâkimiyetini tesis eden bir doktrinin temellerini oynatacağı hiç hatırına gelmemiştir. Heliosantrik sistemiyle Ortaçağ skolâstiğini temellerinden oynatacağı muhakkak ki Kopernik'in hiç hatırına gelmemiştir. Semboller değişiyor, aktörler farklıdır, fakat tarih tekerrür ediyor. Einstein'in kainat felsefesi yüzünden ilk kurbanları ve ilk suç layıcılarının, komünizmi ilk defa gerçekleştiren bir ülkeden çıkmaları bir tesadüf değildir.

Bilinmektedir ki Einstein'in «İzafiyet» teorisini ilk defa çürütmeye çalışan şahıs bizzat Stalin'in kendisidir. Filozof ve âlimlerin, kaprislerine teslim olmalarını mecbur etmiş ve Einstein'in ilmi yerine kendi doğmalarını kabul ettirmiştir. Gerçi Stalin modern fizik ve Astronomi'den tamamıyla habersizdi. Fakat despotların ve İmparatorluk kurucularının fıtratında olan tehlike içgüdüsüne ziyadesiyle sahipti. Daha, bünyesi kat'i olarak tesbit edilmeden, «İzafiyet Teorisi»nin kendi dünya görüşü olan komünizmi yok edecek bir tehlike olduğunu anlamıştır.

Stalin'in ölümünden sonra kabul etmek lâzımdır ki, sosyalist ülkelerde, bu konularda durum oldukça değişmiştir. Bugün Stalinvari bir tutumla abesçe ve aptalca izafiyet teorisini yıkmaya çalışma cesaretini gösteren, bütün Doğu ve Batı Avrupa aransa dahi bir tek marksiste rastlamak belki de mümkün değildir. Bununla beraber Stalin zamanında, izafiyet teorisini ve diğer ilmi icatları çürüyen marksizmin sıhhat bulması gayesiyle tefsir etmek için aşırı gayret gösteren marksistler vardı. Halbuki ölümüne çare aradıkları Marksizm yirminci asır ötede kalsın, 19. asrın ilmî esaslarını dahi hazmetmeye elverişli değildi. Bu boş gayretlere rağmen, bu âlimlerin çoğu bilâhare revizyonist olarak itham edilmişlerdir. Başarısız gayretleri sonunda ya tamamıyla susturulmuş veya toplama kamplarına gönderilmişlerdir.

Çok komiktir ki, Lenin'in bile bu grup insanlara mensup olduğunu belirtmek lâzımdır. Birinci Dünya Harbi sonunda Yugoslav komünizminin ileri gelenlerinden biri olan Sima Markoviç 1933 yılında da küçük bir genç komünistler grubu önünde

(Devamı 11 nci Sayfada)

yorum düşünce ve OLAYLAR

YAZDIKLARI

Köln'deki komünistlerin 1 Mayıs dolayısıyla çıkardıkları gazetede şu satırları ibret ve dehşetle okuyanlar hainlerin içyüzünü kendi kalemlerinden bir kere daha öğrenmiş oldular.

«Klassenkampf» (Sınıf savaşı) adlı gazeteden şu satırları okuyoruz :

«Yaşasın proleterya diktatörlüğü»

«İşçilerin fabrika içindeki mücadelesinde devrimci komünist partisini destekleyelim.»

Ayrıca gene komünist bir teşkilât olan Batı Berlin Türk Toplumcular Ocağının çıkardığı «Türkiye'de Kurtuluş» adlı Komünist gazetede komünist anarşistler savunulmaktadır.

Bütün bu propagandalara rağmen, Türk işçileri 1 Mayıs komünist yürüyüşüne katılmamış, gülünç denecek kadar az kimse ile yürüyüş yapılmıştır.

Almanya'daki Türk işçilerinin kurdukları milliyetçi kuruluşlar devamlı olarak Türk işçilerini uyarmakta; komünist emperyalizmin içyüzünü anlatmaktadırlar

KERKÜK'DEN HABER VAR

Bugünkü Irak sınırları içinde kalmış bir Türk şehri olan Kerkükte Türk okullarının evvelce Arapça olan adları Türkçeleştirildiği gibi, ilkokullar

İMAMOĞLU'NU ANARKEN

Edebiyat Fakültesi'nin soğuk betonlarının al kana boyandığı, ıssız ve onca karanlık koridorlarının kurşun sesleri ile yırtıldığı bir meşum günün birinci yılı doldu. Bu ülkücü, bir vatanperver, bir milliyetçi yüreğin sükûtu birinci yılında.. 8 Haziran 1970 idi o günkü tarih.. ve Yusuf'un şehadetine düşmüştü. Yani tam bir yıl öncesi..

O tarihleri hatırlayınız; vatanperverler tek tek kurşunlanırken kimseler kılını kıpırdatmıyordu. Sağır mı sağırdı. Hissiz mi hissizdi.. Ölenler kimdi, kimler öldürüyordu? Aranmıyordu bu soruların cevabı Neden, nasıl denilmiyordu.. Solcular «Devrimci Eylemi» sesliyordu zihinlere. Eyyamcılar taifesi ise «öğrenci çatışması» diye geçiştiriyordu... Haincesine.. Aptalcasına..

O tarihleri hatırlayınız; yazıyorduk, haykırıyorduk biz: Komünistler azmıştır. Üniversitelerde sıkılan kurşunlar Ülkücü gençliğimizin şahsında devletimizedir. Vatan parçalanmak, devleti yıkılmak, milletkırılmak istenıyor. Komünist-Kürtçü işbirliği hıyanet'nin ilk perdesini oynamaktadır. Dikkat!

Diyorduk amma..

İktidar uyuyordu.

Sorumlular sorumsuzdu.

O tarihleri hatırlayınız. Hatırlayınız ki bu günü anlayabilesiniz. Değerini bilesiniz.

Ne Yusuf İmamoğlu, ne de ülküdaşları kaldırımdan düşüp ölmediler. İntihar etmediler. Bugün Ordumuzun temizlemeğe çalıştığı eşkiyaların onlar ilk kurbanları idi.

Anlıyor musunuz? Anlayın!

Onlar bu millet, bu devlet yaşasın diye can verdiler. Anlayınki; sırası geldiğinde Türk Milleti, Türk Devleti için ölebilenlerden olasınız. Eyyamcılardan değil!

KERKÜK OKULLARINDA ÖĞRETİLECEK MARŞLAR

Marşın adı :

1— Karga ile Tilki
2— Vatan
3— Çantam
4— Öğrenci Çalış
5— Toprak
6— And Olsun
7— Biz Türkmeniz
8— Dağ Başını Duman almış

PLÂNLAMA'DA OLUP BİTENLER

Türkiyenin ekonomik, sosyal hayatını plânlamak amacıyla kurulmuş olan Devlet Plânlama Teşkilâtın'da son günlerde olup bitenler, bunların gizli kalması için yapılan bütün çabalara rağmen kamu oyunca duyulmuş ve bu kuruluşta oynanmak istenen oyunların su yüzüne çıkması önlenememişti.

Bilindiği gibi, bu kuruluş, yani Devlet Plânlama Teşkilâtı, Başbakanlığa bağlıdır ve bir müsteşarla idare edilir. Yeni Erim hükûmetinde biri İdarî ve Siyasi İşlerle diğeri ekonomik işlerle ilgilenmek üzere iki Başbakan Yardımcılığı kurulmuş ve bunların Ekonomik İşlerle ilgili olanı Ameri'dan ithal edilen «harika bir beyin» e, Attilâ Karaosmanoğlu'na verilmiş ve Devlet Plânlama Teşkilâtı'nı da Başbakan adına bu zatın yönetmesi öngörülmüştü

Karaosmanoğlu'nun ilk işlerinden biri, kendisinin bu teşkilâtta görevli iken birlikte çalıştığı ve «Sosyalist Kültür Derneği» ndeki arkadaşlarından Hikmet Çetin, Yılmaz Sezek adlı kişilerden aldığı yalan yanlış bilgilere dayanarak, Türkiye'nin çok karamsar bir tablosu olan bir basın toplantısı yapmak olmuştu Türk basınında büyük fırtınalar koparan ve o zamanki DPT Müsteşarı sayın Turgut Özal'dan da gerekli cevabı alan bu basın toplantısından sonra yeni Başbakan Yardımcısı Turgut Özal'ı görevinden almış ve yerine Hüsnü Kızılyallı adlı birini vekil tâyin etmişti

MÜSTEŞAR VEKİLİ BİRİ

Bu Kızılyallı, bir dış görevde iken davranışları yüzünden işten çıkarılıp yurda dönmeğe mecbur olmuş ve müşkül durumdan. Turgut Özal'ın kendisine acıması yüzünden, DPT'ye müşavir tâyin edilerek kurtarılmıştı. Ne varki, ideolojik eğilimi bilinen bu zata aktif bir görev de verilmemiştı.

İşte, Ali Çankaya'nın «Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler Tarihi» adlı eserinde tam künyesi verilen Kızılyallı bu idi. Müsteşar vekili olur olmaz da bir takım icraata girişmiş; aslında velinimeti olan, fakat hem odeolojik yönden muarız bulunan ve kendisine faal iş vermediği için dış bildiği Turgut Özal'ın kurduğu düzeni bozma faaliyetine girişmişti.

İLK İCRAAT

Müsteşar Vekili'nin ilk icraatı, yolsuz bir araba tahsisi ile kendisini göstermişti. Bakanlardan biri yurt gezisine çıkacaktı. Kendisine ve yanındakilere araba lâzımdı. Bakanın zeki özel kalem müdürü DPT Müsteşarının arabasını hatırlamıştı. Müsteşar bulunmadığına göre, bu araba serbestti Müsteşar Vekiline telefon edilmiş, olumlu cevap alınmıştı Arabanın yeşil plâkası sökülecek, başka plâka takılacaktı. Ancak Müsteşar Vekili 237 sayılı kanunu ya bilmiyordu; ya da, birden bire kendisini Müsteşarlık makamında görmenin mahmurluğu içinde, unutmuştu Kuruluşun Genel Sekreter Yardımcısı, bu tahsise itiraz etmiş ve yazılı emir istemişti. Böylece makam arabasının bakanın yanındakilere tahsisi önlemişti; ama, Genel Sekreter yardımcısı da bu «cür'etli» hareketinin cezasını görmekten geri kalmayacaktı. Bu olayın ertesi günü «Genel Sekreter Yardımcılığı» kadrosu lâğvedilecek ve kendisi başka bir göreve, pasif bir işe atanacaktı.

OLAYLAR ZİNCİRİ

DPT'nin görevden alınan Genel Sekreter Yardımcısı iyi bir personel uzmanı idi, üstelikte milliyetçi olarak tanınırdı. Kendisinin bu görevden alınmasıyla tâyinlerde yapılacak usulsüzlükleri anlayacak veya bunlara ses çıkaracak kimse de kalmamıştı Artık, sayın Müsteşar Vekili, istediğince at oynatır, istediğini

Herkes mevziini savunsun

Milliyetçi Öğretmenler, memurlar, işçiler verleriniz de kalmalısınız Baskıya tahrike, tezyife dayanmalısınız. Bazı köşeler, işgal eden sol'a açık kimseler ordu karşısında uğradıkları ağır hezimete rağmen devlet teşkilâtında yer tutmak için çaba sarfetmektedirler. Onlar iftira, isnad, ihbar yollarını kullanıp, yıldırmak milliyetçi vatanseverlerin gururlarını haysiyetlerini, izzetinefislerini incitip küstürmek suretiyle istifaya mecbur etmek isteğindedirler. Milliyetçi vatanseverler bu oyuna düşmemelidirler Savaş içindeyiz. Hem de kat'i neticeli bir savaş.

Türk tarihinde «var olmak veya yok olmak» neticesini bu derece açıkça gösteren bir savaş yalnız «Sakarya Savaşı» olmuştur. Sakarya Savaşı'nı kaybetsek Anadolu'yu kaybederdik. Bugünkü savaş da aynı vasıftadır.

Sakarya'nın prensip kararı şu idi: «Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır. O satıh bütün vatandır. «Bu gün de aynı ilke ile hareket etmek lâzımdır Müdürken memur, âmirken maiyet başkan ayak olmak durumuna düşebilirsiniz. Bunlar firarı icabettirmez Herkes mevziini savunmalıdır.

MEHMED SADIK ARAN VEFAT ETTİ

Büyük Türklük dâvâsının yılmaz savunucularından Azerbaycan'lı Mehmed Sadık Aran geçtiğimiz haftanın içinde Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Mehmed Sadık Aran 1895 yılında Azerbaycan'ın Karabağ'ında doğdu. Bakû Yüksek Pedagoji Enstitüsünden mezun olduktan sonra Azerbaycandaki muhtelif gazetelerde yazılar yazmış, Millî Azerbaycan Hükûmetinin ilk Millet Meclisine üye seçilmiştir.

Bilâhare Türkiye'de Azerbaycan dâvâsı için mücadelesine devam etmiş, daha sonra Finlandiya'da «YENİ TURAN» adlı bir gazete çıkarmıştır. Rusça, Arapça, Farsça ve Fince bilen Aran'ın milliyetçi dergilerde sayısız yazıları yayınlandığı gibi, Ergenekon Yolları, İran Türkleri ve Türkün Altın Kitabı adlı üç basılmış eseri vardır.

Komünist emperyalizmi altında inleyen esir Türklerin kurtuluşu için mücadele eden Mehmed Sadık Aran'a Allah'dan rahmet dileriz.

MHP lideri Alparslan Türkeş cenazeye gönderdiği çelenkte «Büyük Türk Milliyetçisi Sadık Aran'a Tanrı'dan rahmetler dilerim» demekte idi.

da Türkçe marşlar öğretilmesi hususu da kararlaştırılmış bulunmaktadır Öğrenildiğine göre Kerkük ve çevresindeki 48 ilkokulun adı değiştirilerek Türkçeleştirilmiştir. Ayrıca, 8 marşın da Türk ilkokullarında öğretilmesine karar verilmiştir. Irak İhtilâl Konseyinin onayından geçen bu kararlar, Kerkükli Türkler arasında büyük bir memnunluk uyandırmıştır.

Adı Türkçeleştirilen okulların bazıları şunlardır:

Okulun Eski Adı

Arafe Kız İlkokulu
El-Garbiye Kız İlkokulu
El-Tatbikat Kız İlkokulu
El-Şakafe Akşam Erkek İlkokulu
El-Halidiye Erkek İlkokulu
Dakuk Erkek İlkokulu

Okulun yeni adı:

Baba Gür Gür Kız İlkokulu
Bayrak Kız İlkokulu
Vatan Kız İlkokulu
Ulus Akşam Erkek İlkokulu
Talimtepe Erkek İlkokulu
İlhanlı Erkek İlkokulu

yapardı. Yapılacak ilk işlerden birisi, milliyetçi tanınan DPT elemanlarını temizlemek olmalıydı müsteşar Vekili de zaten buna teşne idi Hemen bir tamim yayınlayarak, bir takım büyük tasarruflara girişti. 3 Mayıs'ta yayınlanan ve hemen yürürlüğe konulan 216 sayılı tamime göre bazı dairelere bağlı olarak faaliyet gösteren grup başkanlıkları kaldırılıyor, mevcut bazı şube ler de, «sol» cu olarak tanınan kişilerin yönetimine veriliyordu Böylece, DPT içinde yöne time hâkim bir klik teşekkül ediyordu Bunlar Nejat Ölçen Hikmet Çetin. Yılmaz Sezek, Birgen Keleş, Nabi Dinçer, İcen Börteçene Parla Kişmir, Can Elli ve Faruk Molu adlı kişilerdi. Bunlardan yalnız so nuncusunun diğerleri ile ideolojik bir bağı yoktu

■ KANUNA AYKIRI

DPT'nin bu yeni Müsteşar Vekili, tamimin «işlerin daha iyi görülmesini amaç edinen bir düzenleme gayesiyle» çıkarıldığını belirtmişti ama, bu nun yukarıda adları geçen kişi lere yetki sağlamaktan başka bir anlam taşımadığı tamim okunur okunmaz anlaşılıyordu Kızılyallı tamimine bu cümle ile başlamıştı ama, güneşi balçıkla sıvayamamıştı.

Bu tamimle yapılmak isteni len değişiklikler, kanun ve nizamlara da aykırı idi Kanunlarla tesbit edilmiş yetki ve so rumlulukların bir yazı ile bi rinden alınıp başkasına ve rilmesi mümkün olabilir miydi? Fakat olmuştu işte! Siyasal Bilgiler Mezunu Kızılyallı işini kitaba değilse bile, tatbikata uydurmuştu.

■ TEPKİLER

Müsteşar Vekili'nin ilgili daire başkanlarının ve Teşki lât sorumlularının düşüncesi ni almadan giriştiği bu hareket, özellikle daire başkanlarının ve diğer yetkililerin bü yük tepkisi ile karşılanmış ve yaptığı işin kanunsuz olduğu kendisine gönderilen resmî yazılarla bildirilmisti Fakat, «varak-ı mihr-i vefayı kim okur kim dinler» di.

■ HIZLI TAYİNLER

Sayın Müsteşar Vekili, ye ni müsteşarın tâyininin gecik mesinden doğan zamanı değer lendirmesini de bilmiş, teşkilâ ta kendi eğilimlerinde bir çok yeni «eleman» tâyin etmekten geri kalmamıştı. Gerçi Plânla ma Müsteşarlığı için Karaosmanoğlu'nun gönlünde yatan Attilâ Sönmez'in tâyini gerçekleşememiş, Türkiye Cumhuriyetinin en yetkili kişisi tarafından geri çevrilmişti, a ma sol klik takviye edilmişti. Artık Müsteşarlığa kim gelirse gelsin önemli değildi Çünkü istenen kadro kurulmuştu.

■ AYTÜR MÜSTEŞAR

Kızılyallı'nın saltanatı bir ay sonra sona eriyordu DPT müsteşarlığına uzun bir dev let memurluğu tecrübesi olan daha önce de aynı makamı işgal etmiş bulunan ve solcu lukla ilgisi bulunmayan Mem duh Aytür tâyin edilmisti. Turgut Özal'ın görevden alınması mukadder olunca DPT Müsteşarlığına bu zatın tâyini hiç de anormal sayılmazdı. Ne var ki, bir aylık müsteşar ve-

SOVYETLERDE BOZULAN NÜFUS DENGESİ

Rüştü GÜNER

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği Merkez İstatistik Kurulu 1970 nüfus sayımından derlediği sonuçlarla ilgili yeni bir raporu 17 Nisan tarihinde basında yayınlamıştır. Yeni açıklanan veriler, Sovyetler Birliğinin ulusal yapısında önemli değişikliklerin meydana geldiğini göstermektedir.

«Sovyetler Birliğinde bugün Ruslar azınlıkta mı kalmıştır» sorusu nüfus sayımından önce en sıkça sorulan so rulardan birisiydi. Doğrudan doğruya Rusya Cumhuriyetindeki nüfus artışı ile öteki Cumhuriyetlerdeki artışlar arasında yapılan bir karşılaştırma, birçok nüfus uzmanlarını, gerçeğin bu yolda olduğuna inandırmıştır. 1968 yılında tanınmış Sovyet Nüfus Uzmanı V. Perevédentsev, bir kısım Orta Asya Cumhuriyetlerinde doğum oranının Avrupa Rusyasın'dakinin 3 veya 4 katına ulaştığını belirtmiştir. 1959 sayımı Ruslar'ın toplam nüfusun ancak % 55'i kadar olduğunu gösterdiğine göre, böylesine yüksek bir oranda artan Rus olmıyan milletlerin çok geçmeden Rusları azınlıkta bırakacak bir sayıya ulaşmalarını beklemek mantıksız olmazdı. Ama yayınlanan sayım verileri, bu tür söylentilere son vermiştir: Ruslar bugün de Sovyetler Birliğinde çoğunluktadır. Yaklaşık olarak 242 milyon nüfusun 129 milyonu, yâni toplam nüfusun % 53.4'ü Ruslar'dan meydana gelmiştir ve 1959 sayımındaki orandan biraz düşük olmakla birlikte, yine de öteki ulusları aşacak yeterliktedir.

Hiç kuşkusuz bu durum Rusların hoşuna gitmiştir ve Rus olmayan milletlerin meydana getirdikleri bir denizde batmış gibi bir duruma düşmekten kurtulduklarına sevinmişlerdir Ama gerek Sovyet, gerekse başka nüfus uzmanlarının nüfus artış oranları bakımından belirttikleri eğilim önlenmiş değildir. Meselâ 1959 dan 1970'e kadar Ruslar % 13 oranında artmışlarken, Orta Asya Türkleri özellikle Özbekler, Tacikler ve Türkmenler % 50 ölçüsünde veya bunun üstünde bir artış göstermişlerdir. Buna benzer bir durum Kafkasya'da da görülmektedir; zaten [illegible] girişmeye de gerek yoktur: Bu artış oranı sürüp giderse, Orta Asya ve Kafkasya çok geçmeden Rus olmayan milletlerin Rusları aşmalarını sağlayacaktır.

Ayrıca göze çarpan bir nokta en yüksek artış oranının Sovyetler Birliğindeki müslümanlar arasında görülmesidir. Ruslar büyük ölçüde Orta Asya'ya göçtükleri halde yerleşmek için göç eden Rusların binlerle değil, milyonlarla sayıldığı Kazakistan'la birlikte bu cumhuriyetlerde Rusların yüzde oranı durmadan düşmektedir Bu günkü verilere dayanılarak, yalnızca Türk müslüman nüfusun Sovyetler Birliğinde Rusların sayısını bir kaç 10 yıl içinde geçebileceğini söylemek imkânsız değildir. Böyle bir durum Sovyet liderleri için yalnızca nüfusla ilgili değil aynı zamanda politik nitelikte ciddi problemler yaratacaktır

Yine aynı sayım verilerinden anlaşıldığına göre, hiç olmazsa dil bakımından başlıca Sovyet Ulusları bütün Ruslaştırma girişimlerine karşı koymayı başarmışlardır Bütün Sovyet Cumhuriyetlerinde ulusal dillerinin hâlâ ana dilleri olduğunu öne süren yerli nüfusun yüzde oranı göze çarpacak bir değişmezlik göstermiştir. Bazı yerlerde bu oran % 98'i aşarken, pek az durumlarda % 90'ın altına düşmektedir. Öte yandan, Rusçayı bildikleri ikinci dil olarak gösteren Rus olmıyanların sayısı da özellikle islâm olmıyanlar arasında şaşılacak kadar azdır: Estonya'da % 29 Gürcistan'da % 21 ve Tacikler arasında % 15 Ukrayna ve Belorusya'da sırasıyla % 36 ve % 49 olmak üzere bildikleri ikinci dil olarak Rusçayı söyleyenlerin oranı Ruslardan yanaysa da, ulusal dilin yine de etkisinden büyük bir şey yitirmediği görülmektedir. Ruslaştırmanın gerçekten çok yavaş ilerleyen bir süreç olduğu ve buna karşı direnişin gücünden çok bir şey yitirmediği açıkça görülmektedir

Bununla birlikte belki de bazı daha küçük etnik gruplar varlıklarını sürdürmekte zorluk çekmektedirler 1959 sayımıyla karşılaştırıldığında, 18 ulusun listeden çıkarıldığı ve artık «öteki uluslar» başlığı altında topluca gösterildiği göze çarpmaktadır. Bunların arasında 1959'da sayıları ancak 26.000 olan Çin'liler, 90.000 kadar Vonsiler ve Karaimler, Yugoslavlar, Afganlar, Tofalarlar gibi dağınık gruplar sayılmaktadır. Listeye girmekle birlikte sayıları azalan uluslar arasında Mordvinler, Kareliler, Polonyalılar vardır. En çok göze çarpan gelişmelerden birisi de Yahudilerin sayısının azalmış olmasıdır. Bununla birlikte Yahudilerin % 17'si. yâni 400.000 kadarı ana dili olarak İbranicevi göstermişlerdir Bu ise toplam 2 milyon içinde azımsanmıyacak bir sayıdır. Bu bakımdan, bir çok Sovyet Yahudisinin kendi dillerinden bir edebiyatın ve başka kültürel çalışmaların bulunmayışından yakınmalarına şaşmamak gerekir

Yalnız açıklanan sayım verileri arasında Almanlar'la ilgili bir noksanlık göze çarpmaktadır Sovyetler Birliğinde yaşayan Almanların toplam sayısı listede yaklaşık olarak 2 milyon gösterilmişse de, ayrı ayrı Cumhuriyetlerde Almanların bulunup bulunmadığı konusundaki bilgiler verilmemiştir. Ama çok iyi bilindiği gibi, büyük sayıda Volga Almanları Stalin döneminde Kazakistan'a sürülmüşler ve bunların bir çoğu şimdiye kadar orada kalmışlardı ama listede Kazakistan'da gösterilen uluslar arasında bunlar gösterilmemiştir. Şu hâlde bu Almanlar ne olmuştur? Buradan da anlaşılacağı gibi, olayın üzerinden 34 yıl geçtiği hâlde bugün bile Rus yetkilileri sürgüne gönderilenlerin durumunu açıklamayı uygun bulmamaktadırlar

Noksan bırakılan bu gibi bilgiler, Sovyet makamlarının açıkladıkları istatistik verilerin bir çoklarının önüne bir soru işareti konmasını gerektirmektedir

Doç. Dr.
Kurt Karaca
MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

ÇINAR YAYINEVİ

İLÂVELİ 4. cü Baskı 228 Sayfa.
DAĞITIM :
ANADOLU : P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA
İSTANBUL : Ötüken Yayınevi Çağaloğlu - İSTANBUL
10 adetten aşağı siparişleri 10 liralık posta pulu karşılığı, diğerleri yüzde 20 indirimli ve ödemeli.

YARGITAY

(Baştarafı 5 nci Sayfada)

başka Öztrak'ın Ecevit C.H.P.'sinden kopuşundan, ayrı bir partinin saflarında yer alışından faydalanacağını hesaplıyarak, istifa mektubuna rağmen bay Adnan Öztrak'ı muhafaza etmeyi istifadeli bulmuştur.

Her iktidar değişikliğinde, «isterseniz çekilirim, amma dilerseniz size de sâdıkane hizmet ederim, işte istifa mektubum, cebinizde bulunsun, arzu ettiğiniz zaman kullanabilirsiniz» diye arz-ı ubûdiyet eden Bay A. Öztrak, oyununu ustaca yürütmüştür. Öyle ki, sol darbeci Devrim gazetesi, bay A. Öztrak'ın malûl raporu alıp çalışmaya devam etmesinin, vergi kaçırmasının suç olduğunu yazdığı halde, Süleyman beyin kılı kıpırdamamıştır. Süleyman beyin bakanı Bilgin'in cebindeki istifa mektubunun bir kopyası bu defa da Erim'e verilmiş, fakat sayın Erim ve arkasındaki uyanık dikkatler oyunu yutmamışlardır. Bu vesile ile teati edilen mektuplar pek mânidardır, çok düşündürücüdür.

Şimdi merak konusu olan husus şudur. Bay Adnan Öztrak'a, seyyiatının hesabı sorulmayacak mıdır?

T.R.T. bataklığından cımbızla çıkarılıp gösterilecek ikinci tip, İç Haberler Müdürü Bay Doğan Kasaroğlu'dur. C.H.P.'nin ve bay A. Öztrak'ın milletin başına musallat ettiği pek şayanı dikkat ve o nispette teyakkuz doğurması gereken bir tip.

Bay Kasaroğlu, Rouché'nin hayatını ve entrika dehasını iyi talim etmişe benzer pek tehlikeli bir tiptir. Kim iktidarda ise, kim kudret sahibi ise sadece onlara değil, kuvvetlenme, iktidara yaklaşma istidadında olan her şahıs ve kuruluşa ustaca hulûl etmesini beceren, herkese «ben sendenim» hissini verebilen bir nabızgir.. İnönü ile, Ecevit ile, Feyzioğlu ile Süleyman bey ile, gelmiş geçmiş, yetkililerle hep iyi münasebetler kurmanın yolunu bulmuş, ben sizdenim hissini telkin etmeyi becermiştir. Bir taraftan iç haberleri, her türlü anarşist, terörist, komünist öğrenci eylemlerinin reklâm ve teşvik vitrini halinde düzenlerken, diğer taraftan da, kulağına lâf götüreceklerin bulunduğu meclislerde, Türkeş'i öven sözler söylemeyi de ihmal etmemiştir.

Ve hep yutturdum zannetmiştir. Kısmen yutanlara yutturmuştur da.. Amma, mumun yatsıya kadar yanacağını yatsının da mutlaka geleceğini unutmuşa benzer.

Ülkücü Öğretmenler Sendikasının hiç bir bildirisini, iç haberlerde duyuramadık. Suret-i mahsusada gönderdiğim bir sorumlu arkadaşıma, bay Kasaroğlu siz daha genel kongrenizi yapmadınız da ondan bahsedemiyorum, diye cevap vererek yine yutturdum zannetmiş; fakat, kanunsuz forumların kanunsuz ve terörist - komünist sözde öğrenci toplantılarının bildirilerini de harfiyen, sıcağı sıcağına mikrofonlara yetiştirmekten geri durmamış ve bunların gözden kaçtığını zannetmiştir.

12 Mart Muhtırasından sonra yeni kurulacak kabineye isimler aranırken, Basın Yayın Bakanlığı için ismini namzetler arasına ithal ettirmeyi dahi beceren bay Kasaroğlu, şimdi de T.R.T. Genel Müdürlüğüne oynuyormuş.

Emrinde çalışan bir gencin nikâhı vesilesile sayın Cumhurbaşkanı ile beraber şahitlik etme fırsatı bulmasından dahi yararlanmaya çalışıyor. Dikkat!.. Metin Toker'e haberlerde yer vererek, Abdi İpekçi'nin yazılarını iç haberlerde okutarak Sayın Erim'e de hulûl etme yollarını zorluyor. Aman Dikkat!

★ ★ ★

Her iktidar kendisine sadık bendeler, hatta uşaklar arar. Fakat her iktidarın da başını bu uşaklar ruhlular yer. Uşak ruhlular, efendilerine değil kendi ikballerine hizmet etmeyi şiar edinen eyyamcılardır. Zor günlerde gemiyi farelerden evvel terk ederler. Hâlis iktidarlar, kendilerine değil, temsil ettikleri devlete hizmet edecek tipleri mevki ve makamlara getirmezlerse, hatadan hataya düşmekten kurtulamaz, yuvarlanır giderler. Bu arada olan sadece kendilerine değil, devlete de olur.

Fouché'leri kullananlar, kullanmak isteyenler, kendilerinden evvel bunları kullananların düştüğü hatâya düşmeyecekleri vehmi içinde hep kullanılmışlardır. Hep, kendilerini daha zeki ve tedbirli zannetmenin yanıltısı içinde Fouche'lere hizmet etmişlerdir. Oysa, zeki olmanın bir şartı da karşısındakinin zekâsını küçümsememektir. Hele bu zekâ, artık ipliği pazara çıkmış, nefsaniyetinin emrinde bir entrikacı ise.. Çok, çok dikkatli olmak gerekir.

T.R.T. kanunu yeniden düzenlenirken, teşkilâtı eski sabıkalı kadrolara bırakmamak şarttır. T.R.T. yayınları, açık oturumları ile beyinleri yıkanıp sokağa dökülen eylemci delikanlıların akan her damla kanı bize, bunları bu yola sevkedenlerin sevkettirenlerin vebâlini hatırlatarak yüreğimizi sızlatıyor.

İşte bu vebâlle uvanıyor ve vazifemizi yapıyoruz. Mesele şu veya bu şahıs meselesi değil, son müstakil Türk Devletinin bekası, Türk Milletinin hayatı davasıdır.

biz EVROPA'da iken

KELLE kuleden EYFEL kulesine

Adımız hiç görünmez pasaportda vizede
Biz de gezmek isteriz Karlspat'da Gize'de
İsterlerse gideriz, hatta Portekize'de

Şu bizim nasibimiz Sivas, Erzincan, Van mı ?
Sizin ki tatlı can da, bizim ki patlıcan mı ?

dediler ve gittiler

Seyyah-ı Zengin Murad Çelebi'nin hastalığı bitmediğinden vaziyete el koyduk. İsmini «Devlet» leştirerek önümüzdeki sayıdan itibaren yayınlanmasına devam edeceğiz.

Okuyucularımızdan ve kendisinden özür dileriz.

DEVLET

kişi, bu makamdaki son günü de boş geçirmemiş; kliğine mensup elemanları toplayarak bir «durum muhasebesi» yapmış ve daha önce yapılan tamimler yeterli görülmemiş olacak ki, giderayak yeni tâyinler yapmaktan geri kalmamıştı. İkbal mevkiinin son demlerini, ideolojisine hizmet le (!) geçirmişti.

■ KIZILYALLI NE OLACAK?

Görevde kaldığı bir ay için de Devlet Plânlama Teşkilâtını hallaç pamuğu gibi atan, Türkiye'nin beyni durumunda ki bu müessesede tam bir huzursuzluğun kaynağı haline gelen bu zatın, yeni ihdas edilen bir Müsteşar Vekilliği makamını işgal edeceği yolundaki iddialar ise, DPT teşkilâtında görevli olanları iyiden iyiye tedirgin edecekti.

DPT'de olup bitenlere ilgililerin de kulak vereceği ve bu kuruluştaki huzursuzluğa son verici tedbirleri alacağı umulurdu.

■ ÜNİVERSİTE CENAHI

«Komünist Sami» diye meşhur, kırk yaşında bir gedikli öğrenci vardır Komünistlerin iç hesaplaşmalarından Tuslog un bombalanması ve kantin savaşlarına kadar her pisliğin altından çıkar. Fakat Rektör Tahsin Özgüç'ten. Dekan Şerafettin Turan'a kadar birçok hoca tarafından takdir ve himaye edilir. Yoldaşı olduğu komünistler buna hep «polis» derler. Aralarına provokatör olarak girdiğini söylerler. Fakat bu adamın girip çıkmadığı silâhlı kavga ve anarşi olayı yoktur.

Şimdi bu gedikli militan, Eskişehir Sıkıyönetim Komutanlığının aradığı Fransızca öğrencisi Bektaş ve bir militan daha başta olmak üzere D. T. C. F.'nin birçok kızıl çetecisi ellerini kollarını sallıyarak girip çıkıyorlar, hattâ bunların silâh taşıdığı da söyleniyor. Tabii dekan hazretleri ve idare bu hususta hiçbir tedbir almamaktadır.

1 Haziran Salı günü bir ihbar üzerine Sıkıyönetim Kuvvetleri DTCF'yi sarmağa başladı. Bunun üzerine kızıl militanlardan biri tabancasını bahçedeki otomobilin altına atmak istiyor. Oradaki gençler den birinin uyarması üzerine yakalanıyor. Sonra bütün fakültede arama yapılıyor

Böyle durumlarda çok daha atik davranmağa idmanlı oldukları için minareyi çalanlar kılıfı hazırlamışlardı. Bu yüzden arama sonunda ancak bir kaç cop, yasaklanmış sol yakıştırılmış halde gerilla kitapları ve asansör kenarına sıkıştırılmış... bından patlayıcı maddeler hakkında bilgiler bulundu. Bu arada aşırı solcu davranışları ile ün yapan Attilâ Erden, Musa Çadırcı gibi asistanlar fakültede olmadıklarından ve anahtar da bulunamadığından odaları aranmadı. Neticede 12-13 kadar militan Sıkıyönetim kuvvetleri tarafından tutulup götürüldü.

SÜRPRİZ

DTCF Dekanı Şerafettin Bey güvenlik kuvvetlerine oldum olası allerji duymuştur. Fakültenin kapısında değil, civarında bir polis arabası görse, hemen işkillenir, huysuzlanır, sekreter vekilini yollar ve uzaklaşmasını sağlardı. Hattâ bu yüzden iki gurup çatışacak diye kapattığı fakülteyi hiçbir tedbir almadan açmış, milliyetçi gençleri komünistlerin tuzağına sürerek kan dökülmesine yol açmıştı

1 Haziran Salı günü ise, aramayı yöneten Albay Fakülte kapısında bacak bacak üstüne atmış oturuyor karşısında da üç kişi el pençe divan durmuş, en şirin tebessümlerle kırıtıyor, dil döküyordu Bu üç kişinin dekan Şerafettin Bey ve yakınları olduğunu görmek bir sürpriz tesiri yaptı.

SBF MİLİTANLARI YİNE SAHNEDE

SBF öğrencileri arasında kızıl tedhişçiler 20 gündür şu propagandayı işletmekte idi: «Kimse sınavlara girmiyecek! Giren olursa üzerine bomba atılacak! Faşist idareye karşı direneceğiz.»

2 Haziran Çarşamba günü bir kızıl çeteci gurup aralarında liseli bir kız olduğu halde SBF kütüphanesine daldılar. 5—6 kişi giriş ve çıkışı kontrol altına aldı. Liseli kız heybesinden bir yığın bildiri çıkararak dağıtmağa başladı. Çeteciler emretti: «Bunları okuyun ve geri verin!» Bu liseli yosma, Kızılay'da «Kurtuluş Gazetesi» ni satarken, Barış Sarp ile yakalanan kız idi. Bildiride orduya, Sıkıyönetime, hükûmete en ağır hakaretler yağdırılıyordu. Mülkiyelilerin «zor günlerin adamı» olduğu, «Faşizme direnilceeği» ve «Haziran sınavından daha zorlu sınavların beklediği» ileri sürülüyordu. Derken kütüphane personeli ile çete arasında tartışma çıktı. Sonunda bildirileri toplıyan militanlar bunları yaktılar.

3 Haziran Perşembe günü Sıkıyönetim kuvvetleri SBF yi aradılar. Yüzbaşının elinde 9 kişilik bir arananlar listesi vardı. Bunlar her gün Fakülte de fink attıkları halde bulunamadılar.

GAZİ EĞİTİM MÜDİRESİ İSTİFA ETTİ

25 Mayıs Salı güün öğleden sonra Naciye Öncül, Gazi Eğitim Enstitüsü müdireliğinden istifa etti. Son yıllarda bu makamda iki aydan fazla kimse tutunamamıştı Kızıl çeteler muhakkak kazan kaldırır, olaylar, buhranlar derken müdür gidiverirdi... Naciye Öncül ise hiç böyle dertlerle karşılaşmadan tam 8 ay despotluk etti... Onun devri saltanatında Gazi Eğitim Enstitüsü tam bir kızıl gerilla kışlası oldu. Bu yaşlı başlı hatun açıkça Dev — Genç ile işbirliği halinde idi.

NERDE YÖNETMELİK?

Gazi Eğitim Enstitüsüne kızılların sokmadığı bir gurup milliyetçi öğrenciye durumları görüşmek üzere, hem de izinli olarak toplantı yaptılar diye ceza veren Naciye Öncül - Hilmi Akpınar idaresi, yine kızıllar okula sokmadığı için devamsız görünen milliyetçi Öğrenci Yusuf Akbulut'u sınıfta bırakma kararı almıştı. Çünkü yönetmelik öyle gerektiriyordu.

O nasıl yönetmelik ise, şu rezaletlere hiç işlememişti:

Üç tane Gazi Eğitim öğrencisi EL-FETİH'e giderken yakalandı. Haklarında okul idaresi hiçbir işlem yapmadı.

Halûk Yılmaz adlı bir DEV — GENÇ'liyi okul bahçesinde sustalı bıçak taşırken polis yakaladı. Bir buçuk ay hapiste yattı. Çıktı geldi. bu gibi hâlâ her hakkı mahfuz yatılı bir öğrencidir ve sınavlara girecektir.

Bu örnekler yığınla çoğaltılabilir. Böyleydi Naciye hanım idaresi..

OKUYUCULARIMIZA

Matbaa imkânsızlıkları sebebiyle yeniden açıklayıncaya kadar yine eskisi gibi PAZARTESİ günleri çıkmaya devam edeceğimizi duyururuz.

1 — Yaz tatili dolayısı ile DEVLET'in trajının düşmemesi, satışta yardımcı olan ülküdaşlarımızın, yerine bırakacakları arkadaşları bize acele bildirmelerine,

2 — Abonelerimizin yeni adreslerini hemen göndermelerine bağlı olduğunu hatırlatır, okuyucularımızın ilgisini rica ederiz.

Saygılarımızla

DEVLET

Yargıtay

(Baştarafı 12 nci Sayfada)

ir (ANKARA) 2. Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 9. 4.1970 gün ve 1969/36 esas ve 970/54 karar sayılı hükmün Yargıtayca incelenmesi Cumhuriyet Savcısı ta rafından istenilmiş olduğundan dâva evrakı Cumhuriyet Başsavcılığından tebliğname ile ile Yargıtay Birinci Ceza Dairesine gönderilmekle okunup iş anlaşıldıktan sonra gereği konuşuldu ve aşağıdaki karar tesbit edildi.

1. Mahkemenin beraat hükmü gerekçesinde Anaya sanın 12, 14 ncü maddelerinden bahsedilmesini gerektiren hukuki sebep anlaşılamamış ve gerçekte dâvanın konusu ile sözü edilen maddeler hükümleri arasında bir ilgi bahse konu olmadığından yerinde görülmediği gibi :

2. Yine mahkeme kararının 5. sahifesinde Anayasa nın (Düşünce hürriyetini) düzenleyen 20 nci ve (Bilim ve Sanat hürriyeti)ni kapsayan 21. maddeleri bahse konu edilmiş ise de; Anayasanın 11. maddesinde (Temel hak ve hürriyetlerin Anayasanın sözüne ve ruhuna uygun olarak ancak kanunla kamu düzeni sebebiyle sınırlandırılabileceği) hükmü anayasanın (Temel haklar genel hükümler)i arasında yer verilmiş olup insan hak ve hürriyetlerini tanımayan yıkıcı faaliyetleri önlemek, demokrasinin varlığını ve geleceğini teminat altına almak maksadiyle TCK.nun 141 ve 142. maddeleri kabul edilmiş ve bu maddeler hükümlerinin Anyasaya aykırı olmadığı Anayasa Mahkemesinin 29.6.1965 tarihli kararıyla kabul edilmiş bulunmasına göre bahse konu kişi hürriyetleri Anayasanın 11. maddesine ukgun olarak TCK nun 142 nci maddesiyle sınırlanmış bulunmasına göre, mahkemenin bahsi geçen görüşünde de isabet bulunmamıştır.

3. Dâva konusu eserin mahkemece tarihi bir belge ve öğrenme ve öğretme hürriyetlerinin bir gereği ve bilimsel niteliğinde olduğu kabul edilmiş isede; bir ince lenmenin bilimsel nitelik taşıyabilmesi için umumi, objektif mahiyette olması, şahsi-subjektif görüşler dışında tarafsız ve birbirine uygun neticelerin ışığı altında bir araştırma bulunması lâzımdır.

(Lâlande, Vocabulaire de la Philosophie, Paris, Say fa 954)

Halbuki sanık bu ilkelerin tamamen dışında, kendi benimsediği görüş ve düşünceyi kapsayan ve yayınlanma sı ile başkaları üzerine tesir yaratacak olan komünizmin peygamberleri sanılan Karl Marx ile Engels tarafından yazılan Komünist Manifesto yu okuyup beğenip Türkçe ye çevirip yayınlamış, eserde, ileri sürülen düşünceleri hiç olmazsa kitap tercümesinin dip notu yerinde veya tercüme ön söz kısmında bilim süzgeçinin ışığı altında, obçektif açıdan ve tam tarafsızlıkla değerlendirme yoluna gitmemiş olmasına göre mahkemece bu hususa ait gerekçe ve savunmalar tamamen yersiz olduğundan baş ka;

4. Sanık tarafından Türkçe'ye çevrilen ve yayınlanan dâva konusu (Manifesto) adlı kitapta özellikle meselâ sayfa 59'da (Proleteryanın gelişmesinin en genel aşama sı.. şimdiki toplum içinde az çok üstü örtülü iç savaşı ve savaşın açıkça devrime döküldüğü ve burjuvazinin zo ra baş vurarak devrilmesinin proleterya egemenliğinin temelini hazırladığı) 60 ncı sahifesinde (Burjuvazinin ürettiği her şeyden önce kendi mezar kazıcılarıdır, onun devrilmesi ve proleteryanın zafer kazanması da aynı de recede kaçınılmazdır). 64 ncü sahifede (hedef burjuva bireyliğinin burjuva bağımsızlığı ve burjuva özgürlüğünün ortadan kaldırılmasıdır); 73 ncü sahifede (Toprak mülkiyetinin kaldırılması, ağır vergi konulması, her türlü miras hakkının kaldırılması, yeni düzenden komünizm den kaçanların mülklerine el konulması..) ve 91 nci sa hifede (Komünistler hedeflerine ancak mevcut sosyal şartları zorla devirerek ulaşmanın mümkün olduğunu açıkca ilân ederler.. Proleterlerin zincirlerinden baska kaybedecek bir seyleri yoktur.. Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz) tarzında yer alan düşünceleri nakil suretivle komünizm propagandası yapıldığı anlaşılmaktadır. Kaldı ki ve ayrıca komünizmin propagandası mahivetinde bir eserin nakli T.C.K.'nun 162 nci ve Basın Kanununun 16/4 ncü maddeleri gereğince faili cezavı mesulivetten kurtarmaz.

Sanığın komünizmin kurucuları olan Marx ve Engels'in komünistlerin zaferini sağlama amacıyla vazdıkları ve komünizmin ilke ve esaslarını kapsayan Manifesto adlı eserini Türkceye cevirip yayınlayarak bilimsel esas ve usul dısında ve tek taraflı olarak nakil eylemesi komünistlik propagandası mahivetini taşıdığı ve benzer hâdiselerde beliren Yargıtay ictihadı da (C.G.K. 22.2.1971 E. 70-164 itiraz K. 71-52) bu yönde olduğu halde verinde olmayan bazı düşüncelerle beraate hüküm edilmesi,

Kanuna aykırı. C. Savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden tebliğnamedeki onama isteğinin reddiyle hükmün bu sebeplerden C.M.U.K.'nun 321 nci maddesi uyarınca (BOZULMASINA) 26.3.1971 tarhinde oy çokluğu ile karar verildi

Çözülen Komünizm

(Baştarafı Orta Sayfada)

hatıralarını anlatıyordu. Ben de bu gençlerin arasında idim. Olay, mahkûmiyetimi zi geçirdiğimiz Ada Ciganliya hapishanesinde cereyan ediyordu. Markoviç, Komintern'in bir kongresi sırasında Lenin'in ondan, Matematik hocası olduğu için, İzafiyet Teorisinin marksist bir tefsirini hazırlamasını istediğini bize anlattı. Gerçi Markoviç, Einstein'in basit bir şekilde izahını yapan bir kitap hazırlamış, fakat Marksizmi çözülmekten kurtaramamıştı. Fakat sonradan «sağcı» olduğu iddiasıyla Sovyetler Birliğinde Markoviç temizlendi. Bugün bu olayları Yugoslavya'da bile kimse kabul etmiyor.

Kainatın oluşunu yeniden inşa eden Einstein aynı zamanda devrimizin en iddialı felsefi görüşlerinden biri olan komünizmin bugün üzerine oturtulmuş olduğu diyalektik mantığı da berhava ediyordu. Diyalektiğin mantığına göre kainatta herşey aksi ile mevcut oluyordu. Bu noktadan hareket eden diyalektik, birbirilerinin tersi olan olayların devamlı bir çatışma içinde bulunduğunu iddia ediyor. Bu çatışma neticesinde tekâmül dedigimiz vaz'anın meydana geldiğini belirtiyor. Diyalektiğe göre kâinatın oluşu ve gelişmesi tez-anitez-sentez zincirine bağlıdır. Tez, olayın kendisini, antitez aynı olayın tersini, sentez ise tez ile antitezin çarpışmasından husule gelen yeni durumu temsil eder. Zamanın tekâmülü içinde bir zaman sentez olan bu yeni durum tez haline gelir, bu yeni tezin karşısına yeni bir antitez çıkar. Bunların mücadelesi yeni sentezleri meydana getirir. Bu hal böyle uzayıp gider.

Diyalektik mantığın bu kısa özetinden de anlaşıldığı gibi bu görüş ve felsefe, aslında kâinatın oluşunu dogmatik bir kalıp içine sıkıştırmaktadır. Çünkü diyalektik, tez-antitez-sentez zincirinin dışında hiçbir ihtimale şans tanımamaktadır. Yani mutlak neticeler üzerine oturtulmuş bir düşünce nizamıdır.

Halbuki Einstein'in kâinat anlayışı tamamıyla farkıldır. Werner Heisenberg'in «Tesbit edilemeyenlerin kanunu»nu zikreden Einstein şöyle demektedir : «Heisenberg'in de ikna edici bir tarzda gösterdiği gibi kainatın bünyesi ve oluşu üzerinde mutlak tezler ileri sürmek imkânsızdır. Bu imkânsızlık deneylerle ispat edilmiştir. Meselâ klâsik fizik iki ... tesbit etmiştir. Madde ve enerji. Bunlardan herbirisi ayrı ayrı kanunlara tâbidir. Halbuki izafiyet teorisine göre, klâsik fizikte var olduğu kabul edilen madde ve enerji arasındaki fark red dedilmektedir. İzafiyet Teorisi madde ve enerji arasında büyük ayrılık olduğunu kabul etmez. Çünkü enerjinin bir maddesi vardır ve maddenin de enerjisi vardır.

Yukarıdaki sözlerinden de anlaşıldığı gibi Einstein izafiyet teorisi ile 19. asrın içinde temelleri sağlamlaştırılan mutlakiyet anlayışıyla onun üzerinde diyalektik gibi kurulu bulunan sistemleri yıkmıştır. Bundan da en büyük darbeyi yiyen Marksizm, dolayısıyla komünizm olmuştur.

1953 yılından beri modern ilmin yeni kanunlarının diyalektiği hükümsüz bıraktığı sonucuna varmıştım. Fakat halkın karşısında bu gerçeği ifade etme imkânını daha bulamamıştım. Yalnız bir defa, Tito tarafından bu konudaki düşüncelerimi ifade etmem için sıkıştırıldıöım için şüphelerimi açıklamıştım. «İdeolojik ayrılıklarım» konusunda Tito, Kardely ve Rankoviç gibi Yugoslav Komünist Ligası sekreterleriyle yaptığım son toplantıda, yine 1954 Ocak ayında «Modern İlim Diyalektik felsefesini red dediyor dediğimde, Tito bana «Bu fikirlerini halkın huzurunda da açıklayabilir misin?» diye sormuştu. Ona «Evet» cevabını vermiştim. Bu cevabım toplantıdan sonra Merkez Komitesi üyeliğinden atılmama ve Federal Meclis üyeliğinden atılmama sebebiyet vermişti. Fakat bugün biliyorum ki Tito'da artık diyalektik felsefeye inanmıyor ve bu felsefeyi müdafaa etme lüzumunu duymuyor. Netice olarak diyebiliriz ki insanlık düşünce tarihinde marksiz gibi tabiatın diyalektiği kadar abes ve mânâsız bir doktrin görülmemiştir.

Toplumun mecburiyetleri, zaman ve çevre kendilerine düşeni bugün komünizm üzerinde icra etmişlerdir. Diyalektik felsefeyi ve modern ilmi çatıştıran çelişki, komünizm iktidar ve iktidarın merkezleştirilmesi için çalıştığı derecede doğmaların emrine amade kılmıştır. Komünizmin dahiyâne kurucuları bile birer essiz dogmatik olmuşlardır. Meselâ Lenin, Engels'ten daha dogmatikti. Stalin için de aynı şey denebilir. Hele Mao Tse-Tung hepsinden doğmatiktir.

Komünizmin en çok göze batan vasfı, ilim adına mücadeleye girdiğini ilân etmesi ve önce bir ilim olarak kabul edilmesidir. Zira komünizmin ortaya atıldığı devir yüzünden bu iddia ile ortaya çıkılması zaruri idi. Doğuş günlerinin şartları bunu icap ettiriyordu. Aslında ise komünizmin bugünkü modern ilim karşısında ilmî kişilik iddia etmesi, ilmin mantığını doğuran korkunç bir gaflettir.

MİLLİYETÇİLİK-TOPLUMCULUK

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI : 300 KURUŞ

DOKUZ IŞIK'TA

EĞİTİM DÜZENİ

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 300 KURUŞ

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 250 KURUŞ

Yılan hikâyesine dönen övgülü bir «Ulaşılmaz» muhakemeye Yargıtay noktasını koydu!..

1970 yılı Ekim ayında Süleyman Ege'nin yöneticisi bulunduğu «Bilim ve Sosyalizm Yayınları» tarafından 6 numaralı bir kitap yayınlandı. Kitabın ismi «Komünist Partisi Manifestosu» idi. Kitabın yazarları malûm olduğu üzere komünizmin kurucuları KARL MARKS ve FREDERİCH ENKELS'dir. Bu kitabın birinci baskısı Süleyman Ege tarafından 12 Kasım 1968'de yayınlandı. Ankara Savcılığı derhal harekete geçerek kitabın «açıkça komünizm propagandası yaptığı» iddiasıyle hakkında dâva açtı. Bu dâvaya bakan Ankara İkinci Asliye Ceza Mahkemesi 13 Kasım 1968 günü kitabın toplantılmasına karar verdi.

Yayınevi yöneticisi Süleyman Ege 29 Ocak 1969 tarihinde Ankara Birinci Sorgu Yargıçlığı tarafından tutuklandı. Ayrıca hakkında Türk Ceza Kanununun 142/1 maddesine göre Ağır Ceza Mahkemesinde dâva açıldı. Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi (Başkan Mithat Sungur, Üye Raif Tosyalı, Üye Şakir Altay) 48 saat sonra sanık Süleyman Ege'yi tahliye etti. Fakat aynı mahkeme 13 Mart 1969 gününden itibaren kitabı ve yayınevi sahibinin açıkça yaptığı komünizm propagandası konusunda açılan dâvaya bakmağa başladı.

Ankara 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin tayin ettiği bir bilirkişi heyeti «Komünist Partisi Manifestosu» isimli kitabı inceledi. Prof. Aziz Köklü, Prof. Dr. Münci Kapani ve Prof. Dr. Cahit Talas'tan kurulu bilirkişi heyeti 25 Ekim 1969 da verdiği raporda şöyle diyordu :

«Yukarıda yapılan açıklamalar karşısında Bilim ve Sosyalizm yayınları içerisinde yayınlanmış olan «Komünist Manifesto'da komünizm propagandası niteliğinde bir suç unsuru görmediğimizi oybirliği ile belirten bu raporu Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına saygılarımızla sunarız.»

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi 9 Nisan 1970 tarihinde «Komünist Partisi Manifestosu» isimli kitabın, komünizm propagandası yapıp yapmadığı konusunda karara vardı. (Esas No: 1969/36, Karar No: 1970/54, C. S. N: 1968/221)

Raif Tosyalı (Başkan) Leman Ekmekçioğlu (Üye), Şakir Altay (Üye) dan kurulu Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesinin karar gerekçesinden bazı bölümler aşağıdadır :

«— Zengin bir Alman fabrikatörünün oğlu olan Engels, sosyalizmin pratik meseleleri ve politik stratejisi üzerinde GÜÇLÜ ve BAŞARILI iken, fakir sayılan bir Alman Yahudisinin oğlu olan Marx, nazariye ve sistem bakımından ULAŞILMAZ bir SAĞLAMLIK ve DERİNLİK arzetmiştir. Paris'te 1844 yılında tanışarak kırk yıl beraber çalışmışlar, ve bilimsel sosyalizmin ANA KİTAPLARINI ortaya koymuşlardır. 1848'de birlikte yayınladıkları KOMÜNİST MANİFESTOSU (diğer adıyla komünizm bildirisi veya komünizm beyannamesi) isimli dâva konusu eserdeki düşüncelerini MARX, 1867'de yayınladığı kapital (Sermaye) adlı ÖLÜMSÜZ eserinde daha geniş şekilde açıklanmıştır.»

(Bazı kelimeler bizim tarafımızdan büyük harflerle yazılmış ve altları çizilmiştir. Bu kelimeleri Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi, kararının gerekçesinde kullanmaktadır.)

—... C. Savcılığı iddiasına mesnet olarak bilirkişi mütalâasına başvurmamış, kitabın bazı sahifelerinden (...) pasajlar alarak komünizm propagandası yapıldığını ileri sürmüşlerdir.. «Komünistler görüşlerini ve amaçlarını gizlemeyi küçüklük sayarlar. Onlar hedeflerine ancak mevcut sosyal şartları zorla devirerek ulaşmanın mümkün olduğunu açıkça ilân ederler. Varsın egemen sınıflar bir komünist ihtilâli korkusuyla titresinler. Proletlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yoktur. Kazanacakları koca bir dünya var. Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!» sözleriyle iddia bağlanmıştır.»

«— Kitap bilimsel bir eserdir. Tarihi bir belge olup kültür kaynaklarından biridir.»

Ve nihayet Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesinin bunlara benzer bazı gerekçelerden sonra vardığı karar şudur :

HÜKÜM : .... «Komünist Manifesto» isimli kitapla komünizm propagandası veya övgüsü yaptığı iddiası karşısında mahkûmiyetini gerektiren yeter sebepler ve kanuni unsurlar bulunmadığından BERAATİNE, oybirliğiyle..»

2. Ağır Ceza Mahkemesi bu kararında «Komünist Manifesto»sunda «Komünizm propagandası veya övgüsü yapıldığı iddiası karşısında mahkûmiyetini gerektiren yeter sebepler ve kanuni unsurlar» bulunmadığını açıkça belirtiken, Marks-Engels ikilisinden ve kitaplarından övgü ile bahsediyordu.

Aslında Marks ve Engels ortaya koydukları komünizmi, tanıtmak için bir bildiri, bir beyanname kaleme almışlardı. Bu bildiri kurdukları yeni sistemi iyice anlatabilmek, sistemin propagandasını en iyi ve nn mükemmel şekilde yapabilmek için oldukça uzun tutulmuştu. Marks ve Engels'in komünizmin popagandası için kaleme aldıkları «Komünist Manifesto»su 1970 Türkiye'sinde tam aksi bir görüşle savunuluyordu.

Halbuki meselâ Marksist-Leninist olduğunu açıkça beyan etmekte sakınca görmeyen «ANT» dergisi yazarı DOĞAN ÖZGÜDEN 2. Ağır Ceza Mahkemesinin görüşünde değildi.

Nisan 1971 tarihli ANT dergisinde «Ajitasyon ve Propaganda» başlıklı 28 sahifelik uzun makalesinde açıkça şunları yazıyordu :

«Marks ve Engels, Londra'da komünist ligası'nın II. Kongresinde ezilen ulusların mücadelesine de «Başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz» (NOT : Çekoslovakya 1968 hatırlayın) sloganıyla destek olmuşlar, daha sonra kongrenin kararı üzerine DEVRİMCİ PROPAGANDANIN EN MÜKEMMEL ÖRNEKLERİNDEN BİRİ OLAN KOMÜNİST MANFESTOYU KALEME ALMIŞLARDIR. Manifesto, diyalektik bir tarihi materyalizmi özetleyen, kapitalizmin çöküşünü ve yeni sınıfsız toplumun kurucusu olan proleteryanın tarihsel rolünü ortaya koyan proleteryanın kesin zaferi için işçi sınıfının en bilinçli kesiminin oluşturduğu komünist partisinin öncü rolünü formüle eden tarihi bir belgedir.»

Lenin'in «Komünist Manifestosu» hakkındaki düşünceside aynen şöyle :

«Bu eser, (Komünist Manifesto) yeni dünya görüşünü, sosyal yaşantıyı ve en kapsamlı ve derin gelişme doktrini olacak diyalektiği de içeren tutarlı materyalizmi, sınıf savaşının teorisini, ve yeni, komünist bir toplumun yaratıcısı proleteryanın dünya ölçüsünde tarihi devrimci rolünü oehasının açıklığı ve parlaklığıyla özetlemektedir.»

(NOT : D. Özgüden'in komünist manifesto hakkındaki sözleriyle Lenin'in bu ifadesi arasındaki benzerlik çok dikkat çekicidir).

Türkiye'de 1970'lerde Komünist Partisi Manifestosu»nun komünist propagandası yapıp yapmadığı hususundaki münakaşaya 26 Mart 1971 günü kesinlikle son verildi. Yargıtay Birinci Ceza Dairesinin bu konudaki, belge niteliğindeki kararı aynen söyledir :

T.C.
YARGITAY
Birinci Ceza Dairesi

Esas No	:	1970/2140
Karar No	:	1971/1051
Tebliğname	:	1 b/1551

YARGITAY İLÂMI

Komünizm propagandası yapmaktan sanık Süleyman Ege'nin yapılan duruşması sonunda : Beraatine da

(Devamı 11 nci Sayfada)

MİT aleyhinde kampanya

Komünistlerin ve anarşistlerin ilk ve büyük hedeflerinden birisi ve başta geleni Millî İstihbarat Teşkilâtı ve Başkanıdır

Son günlerde müsteşarın görevinden alınacağı ve yabancı ülkelerden birine Büyükelçi olarak tâyin edileceği haberleri yayılmaktadır. Maksatlı propagandalar ve yıkıcı haberler teşkilât üzerinde teksif edilmiştir Komünistlerin ve anarşistlerin temizlenmesine adım atıldığı bir sırada gerçekten mütehassıs, meselelere vâkıf değerli elemanları görevinden ayırmak bir zihniyetin galibiyeti olarak görünecektir ki bunun da ne derece memleket menfaatleri ile bağdaştığı uzun uzun düşünülmeğe değer bir konudur

Bundan önce de:

— Aşırı solcu Devrim dergisi MİT'e devamlı olarak hücum etti

— Tabi Senatörlerden Suphi Karaman Senato'da aynı paralelde konuştu

— Nejdet Uğur mecliste isim vermeden bu konuyu eleştirdi

— Emekli General Cemal Tural'ın yakın arkadaşı Hilmi İşgüzar verdiği bir kanun teklifinde bu teşkilâtın Başbakanlığa bağlı olduğu için siyaset yaptığını ileri sürdü

Solcuların eskidenberi hedefi MİT teşkilâtı ve onun başındaki kimselerdir Daima vatan aleyhinde bulundukları için vatanı korumakla görevli kurumlara düşmandırlar Bunlara paralel olarak Doğu Almanya'dan yayın yapmakta olan Komünist «Bizim Radyo» nun da son hâdiselerle ilgili olarak devamlı bir şekilde MİT'e ve Başkanına yüklenmesi ve iftiralarda bulunmasını da çok iyi değerlendirmek gerekir

DEVLET
ev Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdari İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar . ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 Nu: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki Nu: 10021849 FIATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

ANKARA